Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Invățămintului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămint și Cultură

Anul XI, Nr. 505 — Vineri 13 februarie 1959 — 8 pagini 25 bani

Să mobilizăm părinţii la rezolvarea sarcinilor actuale ale şcolii

Şcoala noastră, care trebuie să răspundă prin toată activitatea ei cerinţelor construcţiei socialismului, are ca sarcină principală creşterea şi educarea unui tineret instruit multilateral, temeinic pregătit pentru muncă, pentru viaţă, capabil să ducă mai departe marile realizări ale oamenilor muncii din patria noastră şi să le apere cu devotament.

Realizarea cu succes a acestei nobile sarcini este posibilă numai atunci cînd asupra copilului acţionează în acelaşi timp şi în acelaşi sens toţi factorii care contribuie la formarea lui — şcoala, familia, organizaţia de tineret. Rolul conducător în această colaborare îl are şcoala, care dispune de cadre cu pregătire pedagogică şi experienţă în munca educativă. Pentru exercitarea unui astfel de rol conducător şi pentru atragerea familiei în rezolvarea sarcinilor importante pe care le ridică educaţia tineretului, şcoala are la îndemînă forme variate de muncă în rîndurile părinţilor. O condiţie principală în buna lor desfăşurare este aceea de a lega strîns conţinutul lor de sarcinile actuale ale şcolii.

Tot aşa de important este şi faptul ca în antrenarea părinţilor alături de şcoală, cadrele didactice să se sprijine pe ajutorul organizaţiilor de partid şi sindicale din şcoli, care dau mai multă autoritate acţiunilor ce se organizează.

Care sînt în momentul de faţă problemele mari, importante ale şcolii, pe care trebuie să le cunoască părinţii, în rezolvarea cărora ei trebuie să fie mobilizaţi?

Şcoala trebuie să clădească întreaga pregătire a tineretului pe cerinţele vieţii, să înarmeze pe elevi pentru munca pe care vor trebui să o desfăşoare după absolvirea ei. Prin îmbinarea pregătirii teoretice cu activitatea practică ea trebuie să asigure o pregătire multilaterală a şcolarilor. Pe acest drum merge astăzi şcoala noastră şi începe să obţină realizări.

Sînt însă unii părinţi care încă nu au înţeles că pregătirea elevilor are nevoie de baza solidă a practicii. Urmele concepţiilor vechi, înapoiate despre învăţătură, despre cultură nu s-au şters încă. Şcoala are datoria să contribuie la ştergerea acestor urme, să lămurească părinţii şi să-i cheme alături de ea, pentru ca împreună să ducă la îndeplinire marea operă de pregătire a tineretului pentru viaţă, pentru muncă. Acei părinţi care consideră că activitatea elevilor în producţie s-ar face în detrimentul pregătirii lor teoretice trebuie lămuriţi pentru a ajunge să înţeleagă că o astfel de activitate le ajută elevilor să înţeleagă mai bine noţiunile teoretice predate la lecţii, ridică în faţa lor probleme teoretice noi prin care li se îmbogăţesc cunoştinţele, îi face mai ordonaţi, le educă voinţa, caracterul, dragostea de muncă şi dorinţa de a fi folositori societăţii.

Datoria pedagogilor este aceea de a face ca toţi părinţii, nu numai cîţiva, să fie convinşi că participarea şcolarilor la munca obştească în agricultură, pe şantierele de construcţii şi în acţiunile cu caracter gospodăresc are o importanţă deosebită, atît în ce priveşte lărgirea şi adîncirea cunoştinţelor, cît şi pentru orientarea profesională a şcolarilor, ajutîndu-i să cunoască specificul diferitelor meserii şi profesiuni şi, deci, să-şi aleagă în mod conştient drumul în viaţă.

In această acţiune o contribuţie efectivă poate aduce şi organizaţia de tineret, care nu trebuie să rămînă în afara legăturilor dintre şcoală şi familie.

(Continuare în pag. 7)

Puţin timp ne mai desparte de începutul campaniei agricole de primăvară. Elevii şcolilor de mecanizare a agriculturii verifică cu grijă tractoarele care vor ieşi în curînd la arat.

PE MARGINEA LUCRĂRILOR CONGRESULUI AL XXI-LEA AL P.C.U.S.

Formarea conştiinţei comuniste

Raportul prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov ca şi dezbaterile care au avut loc la Congresul al XXI-lea extraordinar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au subliniat cu tărie cerinţa ca, alături de asigurarea bazei tehnico-materiale necesare construirii comunismului, să se realizeze şi un înalt nivel de conştiinţă al oamenilor. De aceea, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Statul Sovietic, prin uriaşa activitate ideologică pe care o desfăşoară în rîndul maselor, creează toate condiţiile necesare pentru a asigura educarea oamenilor sovietici în spiritul colectivismului şi al dragostei faţă de muncă, în spiritul internaţionalismului socialist şi al patriotismului fierbinte. Intreaga activitate ideologică desfăşurată de partid şi de stat, urmărind educarea cetăţenilor în spiritul înaltelor principii ale moralei comuniste, caută să sădească în suflete devotamentul faţă de comunism, intransigenţa revoluţionară faţă de cei ce încearcă să zădărnicească opera de construire a noii orînduiri, dorinţa de a pune toate forţele în slujba colectivităţii, dorinţa de a munci pentru înflorirea patriei. Educarea cetăţenilor în spiritul înţelegerii regulilor fundamentale ale convieţuirii umane, al respectării lor liber consimţite, educarea în spiritul cinstei şi sincerităţii, al într-ajutorării tovărăşeşti şi al colaborării, al intoleranţei faţă de încălcările ordinei sociale, sînt privite cu cea mai mare atenţie în statul sovietic.

Toate aceste trăsături morale, spre adîncirea cărora se îndreaptă întreaga muncă ideologică, izvorăsc din înseşi sarcinile mari ale construcţiei comuniste, din însăşi dezvoltarea vieţii sociale în Uniunea Sovietică.

Tovarăşul N. S. Hruşciov a arătat, în raportul prezentat la Congres, cît de importantă este contribuţia pe care trebuie să o dea şcoala la formarea noilor calităţi morale ale oamenilor sovietici. Tocmai şcoala este chemată să realizeze pregătirea pentru viaţă a tinerilor care se vor integra mîine în frontul comun al constructorilor măreţului edificiu al societăţii comuniste.

Şcoala sovietică şi-a pus acum sarcina de a creşte un tineret avînd o înaltă ţinută morală, un tineret harnic şi disciplinat, devotat cauzei comunismului, un tineret însufleţit de un fierbinte patriotism, de un profund sentiment colectivist, care să-l facă să pună interesele comune mai presus de orice, un tineret hotărît să ducă mai departe tradiţiile de luptă şi de muncă eroică ale generaţiei vîrstnice de astăzi. Aceste calităţi morale prind viaţă datorită în cea mai mare parte muncii rodnice depuse cu dragoste şi devotament de miile de învăţători şi profesori — slujitori credincioşi ai şcolii sovietice.

Tezele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii

(Continuare în pag. 6)

Şcoala şi profilul moral al constructorilor comunismului

Am urmărit cu cel mai viu interes desfăşurarea lucrărilor Congresului al XXI-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Documentele Congresului reliefînd perspectivele cu totul deosebite ale construcţiei desfăşurate a societăţii comuniste, cuprind o uriaşă experienţă, deosebit de preţioasă pentru munca popoarelor din ţările care construiesc socialismul.

Progresul tehnico-material al economiei sovietice, care va duce la depăşirea celor mai înaintate ţări capitaliste, este însoţit de o muncă educativă organizată, consecventă, menită să ridice conştiinţa maselor de milioane de oameni, făuritoare ale planurilor construcţiei comuniste. Partidul şi statul sovietic dau cea mai mare atenţie dezvoltării noilor calităţi ale omului sovietic, educării lui în spiritul colectivismului şi al dragostei de muncă, în spiritul patriotismului, al internaţionalismului socialist, al înaltelor principii ale moralei comunis-

Prof. CONSTANTIN NUŢU
director al Editurii de stat didactice şi pedagogice

(Continuare în pag. 6)

16 Februarie

Eroicele lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din februarie 1933 au avut loc în condiţiile puternicei crize economice, care, începînd cu anul 1929, zguduia lumea capitalistă, inclusiv Romînia burghezo-moşierească.

Starea economică a Romîniei, în această perioadă de criză, era deosebit de grea şi se caracteriza prin scăderea masivă a nivelului producţiei industriale şi agricole. După datele statistice ale vremii, producţia industriei metalurgice se redusese la mai bine de o treime, producţia minelor de cărbuni la jumătate şi tot la jumătate îşi redusese activitatea şi industria petroliferă. Şi în domeniul producţiei de cereale se înregistra o îngrijorătoare scădere.

Efectele crizei s-au resimţit cu putere în starea materială a muncitorimii, a ţărănimii muncitoare şi a tuturor păturilor micburgheze ale populaţiei. Numărul şomerilor atingea cifra de peste 300.000, iar salariile s-au micşorat în mod catastrofal.

În ianuarie 1930, a fost aplicată prima „curbă de sacrificiu". In 1932, la cererea controlorilor străini de a concedia 30% din salariaţi, guvernul anunţă o nouă reducere a salariilor şi pensiilor, pensionînd forţat 20.000 de muncitori şi funcţionari. La începutul anului 1933, a treia „curbă de sacrificiu" vine să adîncească şi mai mult mizeria în care se zbăteau oamenii muncii.

Politica şcolară a burgheziei şi moşierimii consta în reducerea sumelor destinate învăţămîntului şi plăţii salariilor cadrelor didactice, în restrîngerea numărului de şcoli. Ca urmare, numai în 1933, peste un milion copii de vîrstă şcolară rămîneau în afara şcolii, sporind numărul neştiutorilor de carte.

In această perioadă salariile învăţătorilor şi profesorilor nu erau plătite cu lunile, iar absolvenţii şcolilor şi facultăţilor îngroşau rîndurile şomerilor.

În acele împrejurări grele pentru poporul muncitor, Partidul Comunist din Romînia s-a ridicat consecvent în apărarea intereselor păturilor muncitoare, împotriva încercărilor de aruncare a consecinţelor crizei pe spinarea oamenilor muncii, de înrobire a ţării, imperialismului străin. La chemarea şi sub conducerea partidului, masele muncitoreşti au trecut la lupta directă împotriva exploatatorilor burghezi şi moşieri.

După cît se ştie, în martie 1932 din iniţiativa Partidului Comunist a avut loc la Bucureşti conferinţa muncitorilor ceferişti din diferite centre la care a fost ales Comitetul Central de acţiune pe întreaga ţară, avînd ca secretar pe tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Conferinţa a dezbătut sarcinile ce reveneau ceferiştilor în cadrul luptei clasei muncitoare împotriva politicii burgheziei şi moşierimii, căci, aşa precum constata Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie 1932 în „Apărarea intereselor maselor populare în timpul apropiat, rostul cel mai important al frontului proletar asupra căruia partidul va trebui să concentreze forţările sale continuă să fie ceferiştii".

Prof. G. M. RADULEA

(Continuare în pag. 6)

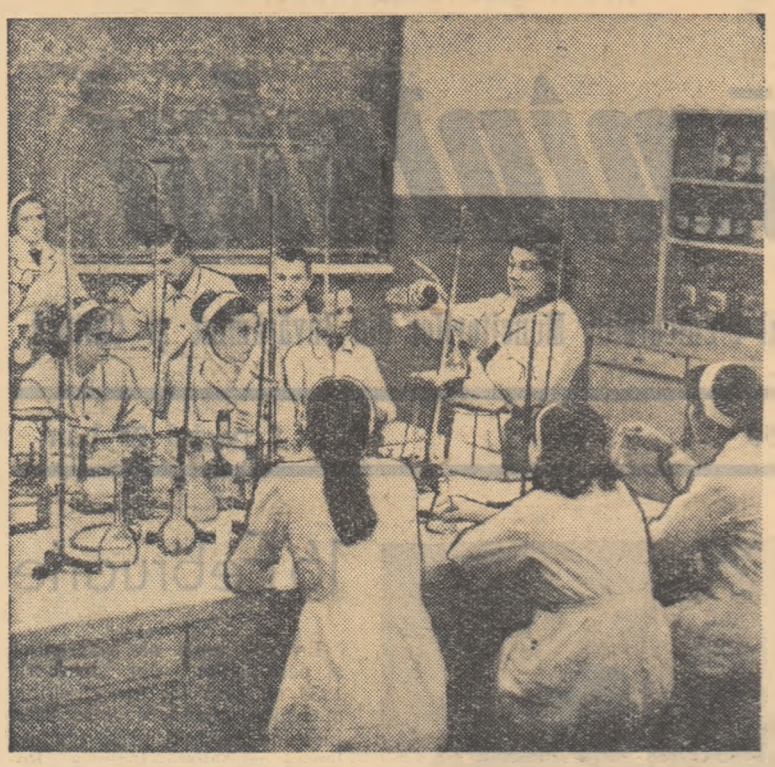

La ora de lucrări practice de analize.

Cu privire la practica de laborator

Buna pregătire a cadrelor de muncitori și tehnicieni pentru industria chimică — sector cu o deosebită greutate specifică în cadrul dezvoltării economice a țării noastre — este condiționată, în mare măsură, de nivelul desfășurării lucrărilor practice în laboratoarele școlilor din acest sector.

În majoritatea acestor școli s-au înregistrat anul acesta importante progrese pe linia dotării laboratoarelor cu utilaj tehnic modern și cu reactivi chimici. De asemenea, cadrele didactice se străduiesc să asigure condițiile ca fiecare elev să lucreze efectiv în tot cursul ședințelor de lucrări practice în laborator.

Eforturi deosebite pe linia asigurării condițiilor de practică în cadrul laboratorului de chimie se fac la Grupul școlar petrol-chimie din Cîmpina. Deși școala a cuprins de abia anul acesta în profil pregătirea de muncitori și maiștri din sectorul de chimizare a cauciucului, conducerea școlii se preocupă îndeaproape de dezvoltarea bazei materiale pentru efectuarea lucrărilor practice. Majoritatea cadrelor didactice de specialitate ale școlii ca, de pildă, profesoarele Valeria Uță și Maria Borza, îmbină strins predarea cunoștințelor teoretice cu practica, dînd fiecărei formule demonstrate pe tablă un corespondent practic, intuitiv. Ele efectuează personal fiecare nouă experiență și îndrumează după aceea executarea lucrărilor de către fiecare elev în parte. După formarea priceperilor se urmărește căpătarea deprinderilor de a executa independent lucrarea respectivă. În acest scop, toți elevii posedă truse individuale complete și au la îndemînă, gata pregătiți, toți reactivii și aparatura necesară. Lucrînd efectiv, fiecare elev capătă încredere în forțele sale, dobîndește deprinderile necesare pentru efectuarea unor lucrări din ce în ce mai complicate. Scopul final al acestei activități este formarea obișnuinței de a lucra independent, care joacă un rol hotărîtor în manipularea reactivilor și aparaturii.

La Grupul școlar petrol-chimie din București elevii din anul I al școlii tehnice au executat, în timpul orelor de laborator desfășurate în primul semestru, la cursul de chimie analitică calitativă, cîte 7—9 analize de cationi și anioni. Acum ei execută analize generale de anioni și cationi. Siguranța cu care elevii identifică ionii căutați este o dovadă grăitoare că și-au format deprinderi trainice de muncă în laborator.

Nu la același nivel este asigurată însă în această școală desfășurarea unei alte serii de lucrări practice deosebit de importante pentru industria chimică modernă. De pildă, nu se pot realiza în condiții bune experiențele de chimie tehnologică (analize ale apei, combustibililor, diverșilor produși chimici neorganici și organici) din pricina lipsei unor aparate speciale, ca viscozimetre, densimetre, calorimetre, colorimetre, aparate pentru dozarea gazelor, aparate pentru analize electrochimice. Aceasta dovedește că direcția școlii n-a ținut seama, în dotarea laboratoarelor, de toate cerințele legate de pregătirea ucenicilor. Școala dispune de fonduri destul de importante pentru achiziționarea de utilaje noi, iar o parte dintre aparatele necesare pot fi confecționate cu ajutorul elevilor. Totuși aceste posibilități nu sînt folosite pe deplin.

Unele lipsuri în pregătirea elevilor pentru efectuarea lucrărilor de laborator se întîmnesc și la Grupul școlar de petrol-chimie din Ploești. Dacă multe din lecțiile teoretice se desfășoară la un nivel ridicat (de pildă, lecțiile despre structura materiei au fost predate pe baza ultimelor descoperiri în domeniul microcosmosului și a legilor care-l guvernează), nu se poate spune același lucru despre felul cum sînt organizate unele lucrări practice. În special se acordă o insuficientă atenție desfășurării experiențelor de către fiecare elev în parte. În cadrul experiențelor privitoare la reacțiile cationilor din grupa a IV-a analitică, de pildă, conduse de profesoara Cecilia Beca, numai o parte din elevi au lucrat efectiv, restul nefiind nici măcar solicitați să privească. Socotim că metoda folosită la această școală — lucrări în grupe de 2—3 elevi — poate fi aplicată cu rezultate bune numai la începutul anului școlar (3—4 ședințe), pînă la formarea deprinderilor elementare, dar ea dă rezultate slabe dacă e folosită în tot cursul anului.

Întrucît elevii desfășoară numai în primul an de învățămînt lucrările de laborator sub conducerea profesorilor-instructori, iar în anul II, cînd lucrează direct în producție, trebuie să execute fiecare independent diferitele experiențe și determinări, se impune de urgență trecerea la o formă eficace de practică în laborator, cu asigurarea locurilor corespunzătoare de muncă pentru toți elevii. Numai în felul acesta cadrele didactice de la Grupul școlar petrol-chimie din Ploești vor putea asigura calificarea elevilor operatori-chimiști la nivelul cerut de industrie.

Lucrările de laborator pot și trebuie să fie un mijloc eficace de educare a elevilor în spiritul economiei, să-i învețe să valorifice la maximum mijloacele materiale și utilajul pe care-l au la dispoziție. Or, felul cum sînt păstrați și mînuiți reactivii la Grupul școlar petrol-chimie din Ploești nu contribuie la o asemenea educare. În școală se folosește metoda ca elevii să-și prepare singuri, fără nici o supraveghere, soluțiile necesare. Datorită acestui fapt, consumul de reactivi este exagerat de mare, căci soluțiile se efectuează fără să se țină seama de norme, iar risipa nu poate fi evitată. În laborator, și mai ales în depozitul de materiale și reactivi, ordinea și curățenia lasă foarte mult de dorit.

Ar fi bine ca atît cadrele didactice de la Grupul școlar din București, ca și cele de la Grupul școlar din Ploești să urmeze exemplul școlilor fruntașe care asigură o bună pregătire practică a elevilor.

Uzinele chimice moderne, în funcțiune sau în curs de construcție, cer cadre de muncitori și maiștri tot mai bine pregătiți, capabili să stăpînească tehnica nouă și tehnologia avansată. Este de neconceput conducerea unor utilaje și agregate automatizate cum sînt cele de la Borzești, Săvinești etc. fără cunoașterea amănunțită a reacțiilor și proceselor chimice care se produc aici. De aceea, organizarea și dotarea laboratoarelor cu utilajele și materialele necesare trebuie să constituie și pe mai departe una din preocupările principale în școlile din sectorul petrol-chimie, căci numai în acest fel se poate asigura însușirea unor cunoștințe și deprinderi la nivelul cerințelor producției industriale moderne.

Un alt obiectiv deosebit de important pe care trebuie să-l urmărească neabătut cadrele didactice din aceste școli este familiarizarea elevilor cu principalele probleme economice ale producției industriale, formarea deprinderii de a economisi materialele, de a lupta pentru reducerea prețului de cost al fiecărei lucrări. Pentru aceasta, elevii trebuie obișnuiți să lucreze cu cantitățile și concentrațiile cele mai potrivite de reactivi. De asemenea, este necesară formarea deprinderii de a recupera pînă și cele mai mici cantități din materialele scumpe.

Asigurînd condiții mereu mai bune pregătirii profesionale a elevilor, formîndu-le deprinderi înaintate de muncă și o atitudine conștientă față de sarcinile de producție, școlile care pregătesc cadre pentru sectorul chimie vor aduce o contribuție însemnată la avîntul acestei importante ramuri a economiei noastre naționale.

Ing. GH. VLĂNȚOIU

Școala și întreprinderea analizează pregătirea ucenicilor

Recent, într-o ședință comună, conducerea Atelierelor C.F.R. din Timișoara și consiliul pedagogic al Școlii profesionale C.F.R. din localitate au analizat activitatea desfășurată în domeniul pregătirii viitorilor muncitori feroviari.

Referatul prezentat în cadrul consfătuirii de către tovarășul Vasile Plavoșin, directorul școlii profesionale, ca și discuțiile purtate au reliefat o serie de realizări privind ridicarea nivelului predării cunoștințelor teoretice, asigurarea unor condiții bune de practică, formarea la ucenici a unei atitudini juste față de muncă și meserie etc.

Astfel, ucenicii montatori de vagoane au fost încadrați numai în brigăzi fruntașe în producție, conduse de maiștri cu înaltă calificare. Ei execută efectiv lucrări la principalele posturi din procesul tehnologic de montare a vagoanelor, aducînd un aport însemnat la îndeplinirea și depășirea planului de producție al secției.

Discuțiile, axate în special pe problemele asigurării pregătirii ucenicilor în meseriile stabilite prin planul de școlarizare, au scos la iveală însă și numeroase deficiențe. S-a arătat astfel că, datorită unei munci superficiale în întocmirea planurilor de școlarizare, nu s-a ținut seama de perspectivele de dezvoltare a atelierelor C.F.R. Din această cauză unor ucenici din ultimul an de școlarizare a trebuit să li se schimbe meseria, în conformitate cu cerințele atelierelor (de exemplu, ucenicii cazangii și montatori de locomotive trebuie să fie pregătiți acum ca montatori de vagoane). În unele cazuri, noua meserie nu are nici o contingență cu meseria în care au fost instruiți ucenicii pînă în anul III: de pildă, din strungari în vopsitori de vagoane.

În cadrul discuțiilor purtate asupra acestei probleme, a fost combătut cu tărie punctul de vedere al unor „specialiști" care au încercat să demonstreze că asemenea schimbări întîrziate în pregătirea ucenicilor ar fi indicate, susținînd că meseria ucenicilor nu trebuie stabilită de la început. Acestora li s-a arătat că în organizarea școlilor profesionale trebuie avute în vedere condițiile noi, tehnica nouă introdusă în industria noastră, care cere o temeinică specializare pe meserii, în stare să asigure creșterea unor cadre capabile să contribuie la ridicarea productivității muncii și calității produselor.

Analizîndu-se felul cum s-a desfășurat practica în producție, s-a constatat că în unele secții — mecanică, montaj-locomotive — s-a neglijat respectarea graficului de rotație a ucenicilor. Aceasta se datorește în mare măsură profesorilor de tehnologie, care nu au acordat atenția cuvenită aplicării cunoștințelor de specialitate în practica din producție.

Pentru remedierea lipsurilor existente conducerea atelierelor C.F.R. și consiliul pedagogic al școlii profesionale au stabilit măsuri comune, menite să asigure o mai bună instruire practică a ucenicilor. Aceste măsuri se referă în special la încadrarea ucenicilor în echipe de muncitori cu înaltă calificare, respectarea graficului de rotație, asigurarea unei strînse corelații între teorie și practică etc.

Asemenea analize comune ale consiliilor pedagogice din școlile profesionale și ale conducerilor din întreprinderile tutelare de școli asupra felului cum se desfășoară pregătirea ucenicilor trebuie mai larg extinse în întreg învățămîntul profesional și tehnic. Cu ajutorul lor se pot lua măsuri operative pentru remedierea anumitor deficiențe și în primul rînd eliminarea practicii nejuste de a schimba de la un an la altul meseria pentru care sînt pregătiți unii ucenici, practică ce atrage după sine o evidentă scădere a nivelului calificării în muncă al ucenicilor.

ALEX. BREAJEN
Inspector general în MIC

Contribuția clubului la lărgirea orizontului cultural al ucenicilor

În ultimele luni, cadre de la Institutul de perfecționare din Iași au vizitat o serie de școli profesionale și de meserii din orașele Iași, Bacău, Roman și Piatra Neamț, urmărind, printre altele, cum contribuie cluburile la buna organizare a timpului liber al ucenicilor, la lărgirea orizontului lor cultural.

S-au putut constata, cu acest prilej, numeroase realizări în această direcție. De pildă, la Școala de meserii din Bacău (directoare tov. Claudia Ocenaș) și la Școala de meserii din Piatra Neamț (directoare tov. E. Iliescu) se organizează cu regularitate în cadrul cluburilor frumoase serbări. Tot aici au luat ființă, pe lîngă obișnuitele echipe artistice, formații orchestrale și fanfare. Bibliotecile acestor școli au un număr mare de cititori.

Din păcate, directorii unor școli profesionale sau de meserii consideră încă activitatea clubului drept o problemă secundară. Se acordă îndeosebi puțină atenție îndrumării lecturii extrașcolare a ucenicilor și elevilor.

La Școala profesională pentru industrializarea lemnului și la Școala profesională de construcții din Piatra Neamț, de exemplu, unii ucenici au citit într-un trimestru doar o carte. Majoritatea ucenicilor din aceste școli n-au citit în perioada vacanței de iarnă nici o carte. La ambele școli sînt însă biblioteci destul de bogate. Numai că există prea puțină preocupare pentru a dezvolta gustul de citit al tinerilor.

Școlile profesionale din Piatra Neamț, deși dispun de cluburi bine amenajate, nu folosesc larg toate activitățile specifice clubului — întîlniri cu fruntași în producție, cu scriitori, concursuri de șah, audiții de radio etc.

Intensificarea muncii cultural-artistice în rîndul ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și de meserii depinde în mare măsură de activitatea conducerii și pedagogilor acestor școli, care, în strînsă legătură cu organizațiile U.T.M., pot îndruma activitatea cultural-artistică astfel încît ea să devină o armă eficace în educarea comunistă a viitorilor muncitori.

G. VAIDEANU și
P. POPESCU
Iași

CE ARATĂ UNELE PLANURI DE PRODUCȚIE ale școlilor de meserii

Alcătuindu-și bine planurile de producție, multe școli de meserii din țară asigură o temeinică pregătire profesională a elevilor, aducînd totodată o contribuție însemnată la satisfacerea unor cerințe economice ale raionului și regiunii respective. Experiența unor școli fruntașe cum sînt, de pildă, școlile de meserii din Ploești și Bacău, școala Galvani-Tei din București și altele demonstrează convingător că acolo unde planurile de producție au fost alcătuite în mod judicios, luîndu-se în considerare condițiile concrete de realizare, necesitățile și posibilitățile locale, școlile au putut fi profilate pe o producție complexă și s-a înlesnit calificarea în cele mai bune condiții a elevilor. Totodată planurile de producție ale acestor școli au asigurat organizarea atelierelor de producție pe principiul gospodăriei chibzuite, realizîndu-se astfel venituri care acoperă pe de-a întregul cheltuielile de școlarizare și de întreținere a elevilor.

Din păcate există și școli în care planurile de producție au fost alcătuite superficial, fără nici o preocupare pentru respectarea principiilor unei bune organizări economice și mai ales fără preocupare pentru asigurarea unei instruiri practice științifice, în cadrul realizării sortimentelor cuprinse în plan. O serie de constatări făcute de organele Comisiei Controlului de Stat care au verificat activitatea școlilor agricole și de meserii din regiunile București, Galați și Craiova sînt elocvente în această privință.

Una din condițiile esențiale în alcătuirea unui plan de producție corespunzător sarcinilor instruirii practice este cuprinderea în acest plan a unor sortimente multiple și cu caracter complex, care să permită parcurgerea în cele mai bune condiții a tuturor operațiilor prevăzute în programele școlare. Această condiție n-a fost de loc ținută în seamă la Școala de meserii din Craiova. Analizînd planul de producție al principalei secții a acestei școli — secția tîmplărie de mobilă — vedem că el a prevăzut în cursul anului 1958 doar două sortimente — tejghele de tîmplărie și dulapuri colective — la care s-a adăugat, pentru anul în curs, executarea parțială a unor table școlare din panel. Pot oare asigura aceste sortimente o înaltă calificare în meseria de tîmplar de mobilă? Fără îndoială că nu. Însăși practica școlii din Craiova o dovedește. Într-adevăr pentru parcurgerea unor operații prevăzute în programa școlară maiștrii de la atelierele de tîmplărie sînt obligați să execute lucrări neutile, cu alte cuvinte să strice material lemnos de preț.

Dar nu numai condițiile materiale de desfășurare a practicii, ci și nivelul științific al acesteia este foarte scăzut la Școala de meserii din Craiova. Lucrările nu se execută după documentație tehnică, așa cum prevăd normele în vigoare, elevii nu au la dispoziție nici un fel de plan care să le indice succesiunea logică a diferitelor operații. De altfel, datorită condițiilor nesatisfăcătoare în care se predau la această școală unele cunoștințe teoretice, ca de pildă desenul tehnic, elevii nici nu știu să citească un plan de operații, ei fiind încurcați chiar în fața unei simple schițe de execuție.

Grav este și faptul că la Școala de meserii din Craiova există, în executarea puținelor sortimente trecute în plan, abateri serioase de la STAS-urile în vigoare, ceea ce duce la o nepermisă risipă de materiale. Forjele de cîmp executate în atelierul mecanic, pentru care STAS-ul prevede o greutate de 50 de kilograme, cîntăresc aici 74 kilograme. Risipa de materiale, executarea neștiințifică a lucrărilor, fără nici un fel de preocupare pentru aplicarea unor metode înaintate de muncă au dus la o mare creștere a prețului de cost al unor produse. Astfel, forjele de cîmp costă în devizele școlii de meserii din Craiova de trei ori mai mult decît în catalogul curent de prețuri al întreprinderilor de specialitate. Asemenea încălcări ale disciplinei economice — umflarea prețului de cost, risipa de materiale — nu au ce căuta în școlile de meserii în care trebuie educați muncitori înaintați.

Lipsa de spirit gospodăresc se oglindește și în alte domenii ale activității pe tărîm economic desfășurată la Școala de meserii din Craiova. În magazia școlii se află stocate de ani de zile cantități supranormative de scule și materiale în valoare de peste 55.000 lei. Conducerea școlii nu se preocupă în nici un fel de redistribuirea acestor materiale și scule, după cum nu acordă importanță nici sarcinii de a termina în cel mai scurt timp comenzile vechi a căror execuție a fost întreruptă. În ateliere sînt tărăgănate lucrări de executare a unor căsuțe țărănești începute încă în anul 1956, a căror valoare totală întrece suma de 300.000 lei.

Deficiențele relevate în planurile de producție ale unor școli izvorăsc și din faptul că acestea au fost profilate uneori la întîmplare, fără un studiu atent al condițiilor și necesităților locale. Ca urmare, profilul unor școli de meserii a fost fixat stereotip pentru întreaga regiune, deși existau posibilități și cerințe pentru școlarizarea unor meserii mult mai variate. De pildă, patru din cele cinci școli de meserii din regiunea București au fost profilate pe meseria de croitor-confecții de damă. În satele din regiunea București există însă cerințe de meseriași și în alte specialități. Or, tocmai pregătirea acestor muncitori este sarcina principală a școlilor de meserii. Grăitoare în această privință este situația Școlii de meserii din Giurgiu, care a creat trei clase de croitorie cu toate că existau toate condițiile — atît în ceea ce privește localul cît și utilajul — pentru a pregăti în cadrul școlii tîmplari, dogari și fierari. În loc de aceasta, școala a cerut — și secția de învățămînt a sfatului popular regional a aprobat — suplimentarea planului de școlarizare la secția croitori-confecții de la 71 de elevi la 140 de elevi, deși cele 5 mașini de cusut de care dispun atelierele nu asigură instruirea practică a elevilor nici la cifra de plan inițial propusă. Această orientare greșită are repercusiuni serioase asupra planului de producție al școlii, care prevede, în general, sortimente de cea mai mică tehnicitate, căci supraaglomerarea de elevi pe fiecare mașină nu permite însușirea în bune condiții a unor operații mai complexe.

În școlile profesionale agricole se desfășoară în această perioadă importante lucrări practice de laborator. Iată-i, de pildă, pe ucenicii școlii agricole din Ciulnița, raionul Călărași, efectuînd sub conducerea inginerei Maria Bobescu lucrări practice pentru determinarea umidității solului.

În cazul activității altor școli de meserii, tot datorită superficialității cu care secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale au stabilit și aprobat profilul meseriilor școlarizate se manifestă și un alt fenomen dăunător: includerea în planul de școlarizare a unor meserii pentru care nu sînt asigurate posibilități de desfășurare a practicii. Condițiile materiale ale Școlii de meserii din Brăila, de pildă, nu asigură instruirea tinichigiilor și tîmplarilor de binale, după cum condițiile materiale ale Școlii de meserii din Focșani nu permit instruirea în bune condiții a claselor de tinichigii și instalatori tehnico-sanitari. În planurile de producție ale acestor școli nu sînt prevăzute pentru anul în curs nici un fel de lucrări pentru elevii claselor de tinichigii, tîmplari binale și instalatori tehnico-sanitari. De abia acum conducerile școlilor de meserii din Brăila și Focșani au luat legătură cu trustul regional de construcții pentru a asigura, în acest fel, practica elevilor pe diverse șantiere.

Lipsei de preocupare pentru asigurarea practicii elevilor din anumite secțoare la școlile de meserii din Focșani și Brăila, i se adaugă și grava neglijare a problemelor economice specifice școlilor de meserii. La multe din sortimentele trecute în planurile acestor școli se remarcă aplicarea unor cote de regie mai mari decît cele legale — indiciu sigur al lipsei de grijă pentru introducerea metodelor înaintate de muncă. Asemenea practici care blochează importante fonduri bănești și materiale ale statului, care sfidează cerințele reale ale pregătirii profesionale a viitorilor muncitori, care constituie un continuu exemplu negativ în ceea ce privește respectarea legilor economice, trebuie înlăturate grabnic din activitatea școlilor de meserii și agricole.

Lipsurile pe care le dezvăluie planurile de producție ale unor școli de meserii și faptul că ele mai persistă încă sînt însă și consecințele dezinteresului cu care au fost tratate respectivele școli de către unele secții de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale. Nici pînă acum în regiunea Galați, de pildă, nu a fost asigurat un control competent al școlilor de meserii și agricole prin încadrarea unui tehnician în corpul de inspectori al secției. Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale, ajutate permanent de organele competente ale Ministerului Învățămîntului și Culturii, au datoria să analizeze cu atenție condițiile de instruire a elevilor în școlile de meserii și să ia măsuri operative pentru remedierea lipsurilor existente. Este necesar, totodată, ca ele să studieze și să popularizeze mai intens experiența pozitivă a școlilor de meserii fruntașe, organizate pe principiul școală-fabrică, școli care prin întreaga lor activitate au dovedit cît de mari sînt posibilitățile de a asigura o calificare înaltă a viitorilor muncitori și care aduc un însemnat aport la dezvoltarea economică a diferitelor regiuni ale țării.

AL. CIUCA

CABINETUL DE DESEN TEHNIC

Unul din obiectele principale care se studiază în toate școlile profesionale — indiferent de meseria în care îi pregătesc acestea pe ucenici — este desenul tehnic. Numai un muncitor care știe să citească desenele și poate executa diverse schițe este în măsură să lucreze cu rezultate bune în producție, să execute corect și rapid lucrările încredințate.

Ținînd seama de însemnătatea predării desenului tehnic, cadrele didactice de la Școala profesională „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii acordă o mare atenție pregătirii ucenicilor la această disciplină. În acest scop cabinetul de desen al școlii a fost amenajat cu o grijă deosebită și înzestrat cu tot utilajul necesar.

Pentru a se asigura condiții cît mai bune de lucru, maiștrii-instructori i-au îndrumat pe ucenici în confecționarea unor mese speciale pentru desen tehnic. Aceste mese au o platformă mobilă, variabilă la o înclinație de 25—90 grade. Fiecare masă de desen este dotată cu un scaun metalic, cu cîte o planșetă și rechizitele necesare (teu, compas, echer etc.). Tot cu participarea ucenicilor, cabinetul de desen al școlii a fost înzestrat cu peste 800 corpuri geometrice, secționate și nesecționate, din care pot fi formate prin compunere diferite organe de mașini. Ucenicii din anul I folosesc larg aceste corpuri, din care compun piesa ce le-a fost indicată. Aceasta îi ajută să cunoască formele geometrice pe care le au diferitele piese și totodată le îmbogățește cunoștințele profesionale de specialitate.

În vitrinele cabinetului se află, de asemenea, peste 1000 piese diverse de mașini, folosite drept model în executarea unor schițe de către ucenicii anilor II și III. Ucenicii sînt obișnuiți astfel să execute lucrări de reprezentare a diferitelor piese cu o asemenea precizie și îngrijire, încît ele pot fi folosite drept schițe de execuție și operații în procesul de fabricare.

Cabinetul de desen al școlii profesionale din Cîmpia Turzii cuprinde și o bogată bibliotecă care conține numeroase manuale școlare și lucrări de specialitate, necesare ucenicilor pentru aprofundarea desenului tehnic.

Prof. GH. COSAC
Cîmpia Turzii

O interesantă formă de activitate extrașcolară

La Școala tehnică de comerț din Craiova s-a creat o tradiție valoroasă: în fiecare an, membrii cercului tehnic de specialitate de la această școală organizează, sub îndrumarea cadrelor didactice, prezentări de referate, care contribuie în bună măsură la adîncirea cunoștințelor teoretice ale elevilor și la legarea acestora de practica întreprinderilor comerciale.

De curînd a avut loc pentru a treia oară o asemenea prezentare de referate la care au participat, în afară de elevi și cadrele didactice ale școlii, profesori și elevi ai Școlii tehnice de comerț din București, precum și conducători ai diferitelor întreprinderi și instituții din localitate.

Referatele prezentate au tratat probleme privind legislația economică, evidența contabilă și merceologia. Astfel, a stîrnit interes referatul „Legislația economică a R.P.R. în anii 1957-1958", alcătuit de elevii Ana Alexandru și Aurel Cicoș sub îndrumarea profesorului Ion Pătrașcu, referat care a reliefat grija statului nostru pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii, s-a preocupat pe larg de efectele aplicării în viață a unor legi și hotărîri ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare, a analizat importanța reducerii prețului de vînzare cu amănuntul la unele produse de larg consum, arătînd concret cum se preocupă întreprinderile din localitate de aplicarea tehnicii noi și de reducerea prețului de cost al produselor. Cu egală interes au fost ascultate și referatele „Analiza activității economice a unei organizații comerciale locale pe baza dărilor de seamă", întocmit de elevii Gheorghe Lepădatu, Florica Petre, Nicolae Popescu și Ancuța Gloria sub îndrumarea profesoarei Marcela Grigorescu și „Masele plastice și importanța lor în economia națională", întocmit de elevii merceologi Ana Alexandru, Dan Petrescu, T. Dalidis și Elena Coandă.

Referatele prezentate au dat loc la numeroase discuții, care au oglindit temeinica instruire a elevilor școlii. Numeroși conducători ai întreprinderilor comerciale din localitate au felicitat călduros pe profesori și elevi pentru succesele obținute, angajîndu-se ca în viitor să întărească colaborarea lor cu școala, ajutînd mai larg pe elevi în desfășurarea activității practice.

L. M.

INSEMNARI DE LA LECȚII

O oră de geografie a patriei

Lecțiile de geografie a patriei trebuie să asigure înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe științifice, legate strîns de practică și, în același timp, să contribuie în largă măsură la întărirea educației patrictice a elevilor, la dezvoltarea sentimentului de dragoste fierbinte față de patrie, față de oamenii muncii. Răspunzînd acestor sarcini, lecția de geografie cu tema „Structura economiei naționale a Rominiei burghezo-moșierești și structura economiei naționale a R.P.R." ținută de profesorul Nicolae Ionescu la clasa a VII-a a Școlii medii nr. 18 „Mihail Eminescu" din Capitală a fost o lecție izbutită, care și-a atins scopul.

Profesorul a început ora cu verificarea cunoștințelor însușite de elevi în lecția trecută, cu privire la împărțirea politico-administrativă a R.P.R. El a stăruit asupra exactității răspunsurilor date de elevi. De altfel, aceste răspunsuri — în marea lor majoritate corecte — au dovedit că tov. Ionescu acordă în general atenție conținutului cunoștințelor pe care și le însușesc elevii. El le-a cerut să arate în ce constă caracterul anarhic al vechii împărțiri administrative a țării, să exemplifice disproporția între dezvoltarea economică a fostelor județe etc.

Aceeași grijă pentru asigurarea unui conținut just al cunoștințelor a vădit-o profesorul și în explicarea lecției noi. Sprijinindu-și afirmațiile pe date concrete, profesorul a înfățișat elevilor tabloul economiei în Rominia burghezo-moșierească și, în contrast cu acesta, tabloul economiei noastre de azi, în plină înflorire. El le-a arătat că organizarea economiei noastre noi are la bază principiile socialiste de dezvoltare a economiei naționale și a subliniat că dezvoltarea cu precădere a industriei grele stă la baza dezvoltării întregii economii. A vorbit apoi despre progresul continuu al industriei, despre apariția unor noi ramuri ale acesteia (construcții de mașini, industria chimică etc.), despre dezvoltarea agriculturii socialiste și despre marile avantaje pe care le prezintă ea pentru țărănimea muncitoare și pentru economia generală a țării.

Și în decursul verificării, ca și în decursul expunerii lecției noi s-au ivit numeroase prilejuri de a lega cunoștințele de problemele practicii, prilejuri pe lîngă care profesorul n-a trecut fără a le folosi. Astfel, în timpul verificării, el a cerut elevilor să arate în ce măsură actuala împărțire administrativă a țării contribuie la dezvoltarea economiei. Elevii au subliniat în mod just faptul că noua împărțire administrativă, prin faptul că a cuprins în cadrul regiunilor și raioanelor atît centre industriale cît și suprafețe agricole, a înlesnit mult crearea de unități administrativ-economice care să reprezinte complexe de producție industrială și agricolă. Ei au vorbit, de asemenea, despre faptul că în acest fel s-au creat condiții mult mai bune pentru valorificarea resurselor economice locale, pentru creșterea bunăstării celor ce muncesc.

Căutînd să-i îndrumeze îndeaproape pe elevi spre continua legătură a cunoștințelor studiate cu practica, profesorul însuși s-a oprit, în timpul explicației, asupra acestei laturi a lecției. El a acordat îndeosebi multă atenție problemelor actuale ale economiei noastre, vorbind pe larg despre însemnătatea lucrărilor plenarei din

O oră de geografie la Școala de 7 ani Nr. 2 din Orașul Stalin

26—28 noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. și despre sarcinile trasate industriei și agriculturii în cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la această plenară.

Fiind just orientată din punct de vedere politico-ideologic, lecția de geografie a tovarășului Ionescu a contribuit și la educarea patriotică a elevilor. Pentru a scoate în relief superioritatea orînduirii noastre democrat-populare asupra orînduirii burghezo-moșierești, profesorul a cerut elevilor să folosească, și a folosit și el însuși de-a lungul întregii lecții, metoda comparației. O comparație concludentă s-a făcut, de pildă, între trecut și prezent, între timpurile cînd sistemul de împărțire administrativă a țării era menit să împiedice strîngerea legăturilor între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și să asigure claselor dominante toate înlesnirile de care aveau nevoie pentru a-i putea exploata cît mai crunt pe oamenii muncii — și între timpurile noastre de azi, cînd noua împărțire administrativă a țării contribuie în mai mare măsură la înflorirea tuturor regiunilor țării spre binele celor ce muncesc. Tot pe baza unei comparații între trecut și prezent s-a desfășurat și explicația profesorului la lecția nouă. Arătîndu-le elevilor că în trecut erau dezvoltate, în oarecare măsură numai unele ramuri ale industriei extractive, în timp ce sectoare importante ale industriei grele erau aproape inexistente, că agricultura — deși pe atunci cel mai dezvoltat sector al economiei — se practica cu mijloace primitive, că aproape întreaga economie era înfeudată capitaliștilor străini, cărora țara noastră le servea ca sursă de materie primă și piață de desfacere, profesorul i-a făcut să tragă ei înșiși concluzia că economia Rominiei burghezo-moșierești era asemănătoare cu economia țărilor coloniale. Elevii au înțeles bine că nici nu putea să fie altfel, de vreme ce mijloacele de producție se aflau în mîna capitaliștilor și moșierilor, de vreme ce întreaga economie era pusă nu în slujba progresului țării, nu în slujba poporului muncitor — apăsat sub jugul unei exploatări tot mai intense — ci în slujba unui grup de profitori, care nu urmăreau decît propria lor îmbogățire. Înțelegînd în adîncime toate acestea, elevii au simțit și mai puternic ura pentru trecutul întunecat, dragostea pentru luminoasa zi de astăzi a țării noastre, pentru partidul clasei muncitoare, care îndrumă poporul spre o viață tot mai frumoasă, mai îmbelșugată.

Ei au simțit, în același timp, un sentiment de adevărată mîndrie patriotică pentru țara noastră, în trecut înapoiată, care a devenit astăzi o țară industrială înaintată, în plină înflorire, cu o agricultură dezvoltată, în care predomină sistemul socialist, o țară care este cu adevărat a celor ce muncesc.

La succesul lecției ținute de tov. Ionescu a contribuit și faptul că acesta a folosit metode bune, menținînd tot timpul trează atenția elevilor și făcîndu-i să participe activ la lecție. Dacă în prima parte a orei — în cursul verificării cunoștințelor — profesorul a cerut celor pe care i-a ascultat să expună lecția pornind de la afirmații generale, pe care să le exemplifice apoi cu material faptic, la comunicarea cunoștințelor noi a expus în primul rînd fapte și i-a condus astfel pe elevi, încît aceștia să tragă singuri concluziile ce se impuneau. O altă trăsătură pozitivă a lecției a fost aceea că profesorul a întregit cunoștințele prevăzute în programă cu impresii personale, culese de el în timpul excursiilor prin țară, a relatat discuții pe care le-a avut cu muncitori, cu țărani muncitori, s-a referit la unele fapte cunoscute de elevii înșiși etc.

Considerăm însă că lecția ar fi fost și mai izbutită dacă profesorul ar fi legat-o mai strîns de realitățile locale, dacă ar fi vorbit el însuși și ar fi cerut și elevilor să vorbească despre trecutul și prezentul cartierului și orașului lor.

Faptul că, în general, lecția și-a atins scopul propus — de a-i face pe elevi să-și însușească cunoștințe noi cu privire la structura economică a Republicii noastre populare și de a contribui la dezvoltarea sentimentului lor de dragoste pentru patrie — s-a vădit încă în cadrul orei, cu prilejul fixării cunoștințelor. Răspunsurile pe care le-au dat elevii la concisele întrebări de fixare puse de profesor au arătat că ei au reținut și au înțeles tot materialul expus. Mai mult chiar, elevii au dat ei înșiși numeroase exemple — au vorbit despre marele număr de fabrici și uzine construite în ultimii ani, despre dezvoltarea agriculturii socialiste, despre creșterea însemnată a numărului de școli etc.

Întreaga lecție i-a făcut să-și iubească și mai mult țara și să înțeleagă că, pentru a-și îndeplini cît mai bine îndatoririle pe care le au față de ea, trebuie să se pregătească temeinic de pe acum: să-și însușească mai multe cunoștințe, să învețe a le aplica în practică, să-și aleagă o profesiune care să le dea prilejul de a aduce o contribuție cît mai mare la înflorirea economiei noastre.

PETRU BARGAUANU
cercetător științific
la Institutul de științe pedagogice

Instantanee la clasele I-IV

Predînd la clasa I-a a Școlii de 7 ani nr. 70 din București poezia „Iarna în pădure", tovarășul învățător Dumitru Popescu a insistat asupra citirii expresive, a acordat atenție formării deprinderilor de exprimare corectă, explicării cuvintelor necunoscute și îmbogățirii vocabularului elevilor cu termeni noi. Rezultatele unui asemenea mod de a lucra cu clasa s-au văzut chiar în cursul lecției respective: majoritatea elevilor au citit frumos și au reprodus corect conținutul poeziei.

În clasa I-a „A" există însă și unii copii care mai întîmpină dificultăți la citire. Deși caută să-i antreneze la lecție, învățătorul nu face tot ce trebuie în această privință. Atunci cînd un elev mai slab se oprește în fața unui cuvînt pe care nu-l poate descifra, învățătorul îl abandonează și cere unui alt elev să citească în continuare. Este necesar ca el să verifice de ce unii elevi nu reușesc să descifreze anumite cuvinte, pentru a putea remedia deficiențele constatate.

* * *

O metodă bună a folosit tovarășa învățătoare Tudora Gavrilă în predarea lecției de aritmetică cu tema „Linia curbă", ținută la clasa a IV-a de la aceeași școală. Lecția a început prin intuirea liniei curbe în comparație cu linia dreaptă și linia frîntă (desenate pe tablă). În felul acesta elevii au înțeles cu ușurință ce este linia curbă și au putut formula ei înșiși definiția acesteia. Aplicația care a avut loc în continuare (desenarea unor linii curbe închise și a unor linii curbe deschise) a dovedit că elevii și-au însușit cunoștințele ce le-au fost predate.

Tovarășa învățătoare nu a acordat însă destulă atenție disciplinei elevilor, mobilizării atenției întregii clase la lecție. Numai așa se explică faptul că — deși lecția a fost bine predată — la fixare un elev a dat ca exemplu de linie curbă închisă conturul geamului, care avea forma unui dreptunghi.

* * *

Foarte disciplinați și atenți în oră, elevii clasei a III-a „B" de la școala nr. 70 au dat răspunsuri frumoase și complete la ascultarea lecției de științe naturale pe tema „plantarea și îngrijirea pomilor fructiferi".

Mai puțin temeinice s-au dovedit a fi, însă (după cum a reieșit din fixare), cunoștințele predate în lecția nouă — despre viața de vie. Și aceasta din cauză că tovarășa Demetra Gustea, învățătoarea clasei, nu a folosit nici un fel de material didactic în predare.

Este adevărat că în școală nu există o planșă cu viața de vie. În acest caz, însă, învățătoarea ar fi trebuit să folosească desenul pe tablă — sau cel puțin desenul din manual. Folosirea materialului intuitiv era cu atît mai necesară cu cît elevii, fiind de la oraș, aveau reprezentări cu totul vagi despre planta respectivă. Așa de plidă, conjundind probabil butucul cu coardele, ei au afirmat că tulpina viței de vie este lungă și subțire.

În cursul lecției s-a strecurat și o altă greșeală de conținut care a rămas necorectată de învățătoare. Elevii au spus că viața de vie se cultivă de preferință în regiunile de deal, pentru că „aceste regiuni sînt mai răcoroase". Această explicație era nu numai eronată (viața de vie are nevoie de căldură), dar și incompletă, întrucît se limita la factorul climateric, ignorînd un factor foarte important — și anume solul, care este determinant în cultura viței de vie.

M. LASCU

COMENTARII

Cine decide nota?

La o lecție de istorie la clasa a VII-a, după ce ascultă un elev, profesorul comunică nota: 6. Dar înainte de a o trece în catalog, se oprește adresîndu-se clasei:

— Voi... ce părere aveți?

Părerile sînt împărțite. Majoritatea elevilor consideră însă că Dumitrescu a răspuns de 7.

Acceptînd punctul de vedere al majorității, profesorul trece în catalog nota 7.

La elevul următor, lucrurile se complică puțin. Profesorul propune nota 7, dar clasa „votează" pentru 9. Situația e destul de delicată. Profesorul trebuie să fie consecvent în atitudinea sa față de clasă și totuși nu poate da nota 9 unui elev care, după părerea sa, a răspuns de 7. După lungi tratative, se ajunge la un compromis și cel de al doilea elev ascultat primește nota 8.

Este clar că un asemenea procedeu denotă o greșită înțelegere a problemei de către profesor.

Profesorul are datoria să comunice nota pe care o dă unui elev pentru răspunsurile sale la lecție. Mai mult chiar, este bine ca el să aprecieze calitatea răspunsurilor elevului, pentru ca acesta să înțeleagă de ce a primit o anumită notă și să-și poată îndrepta pe viitor lipsurile.

Asta nu înseamnează că profesorul nu poate solicita în anumite împrejurări și părerea clasei, pentru a-și da seama în ce măsură elevii pot aprecia cunoștințele colegilor lor, pentru a le dezvolta spiritul critic. În nici un caz, însă, părerea elevilor nu poate fi obligatorie pentru profesor. Profesorul este liber să consulte clasa, el este însă singurul care poate aprecia just și deci decide nota ce trebuie dată unui elev ascultat la lecție. Decizia, bineînțeles, nu trebuie să fie arbitrară. În cazul cînd părerea elevilor diferă de cea a profesorului, el le va explica de ce anume a ținut seama în aprecierea sa.

Este de la sine înțeles că o asemenea discuție nu se poate duce decît dacă timpul o permite — și atunci cu mare economie de vorbe.

A. I.

Lucrări practice agricole de iarnă în şcolile săteşti

Acum, în lunile de iarnă, practica agricolă în şcolile săteşti se desfăşoară în forme specifice. Elevii multor şcoli efectuează lucrări de recunoaştere a seminţelor plantelor agricole, de determinare a facultăţii germinative şi a puterii de străbatere a seminţelor, de determinare a purităţii şi a procentului de corpuri străine etc.

La Şcoala de 7 ani din comuna Plătăreşti, raionul Brăneşti, bunăoară, există preocupare pentru buna organizare a lucrărilor practice agricole de iarnă. Elevii acestei şcoli au executat pînă acum un număr de demonstraţii şi lucrări practice. Totodată ei au realizat, sub conducerea profesorilor, o colecţie de seminţe de plante agricole şi de diferite substanţe chimice folosite în agricultură.

Există însă şi şcoli care neglijează, în bună parte sau cu totul, organizarea aplicaţiilor practice agricole în timpul iernii, restrîngîndu-le doar la cîteva lucrări de împletituri. Astfel, la Şcoala elementară de 7 ani din comuna Vasilaţi, raionul Brăneşti, lucrările practice agricole din această iarnă s-au mărginit exclusiv la executarea de către elevi a împletiturilor de nuiele şi papură, deşi în sat sînt condiţii pentru executarea de demonstraţii variate. Nu s-a luat legătură nici cu gospodăria agricolă colectivă din localitate, unde elevii puteau să vadă cum se desfăşoară o seamă de lucrări agricole specifice timpului de iarnă.

Acest lucru miră cu atît mai mult cu cît cadrele didactice de la această şcoală au manifestat multă grijă în ceea ce priveşte organizarea practicii agricole de primăvară şi de vară. Într-adevăr, lîngă şcoală se află un lot şcolar bine amenajat, îngrădit recent prin mijloacele şcolii, în suprafaţă de circa 4500 m.p., pe care s-au executat diferite experienţe cu culturi agricole şi s-a amenajat şi o colecţie de plante. S-au cultivat aici şi plante medicinale, care au fost achiziţionate de Agrosem-ul din Budeşti. Plantatul legumelor s-a făcut din răsadniţa şcolii, amenajată de elevi. Aceste realizări arată că şi lucrările practice agricole de iarnă puteau fi organizate tot atît de bine dacă profesorii n-ar fi socotit că iarna este, în agricultură, un „sezon mort".

Este drept că o practică agricolă integrală în cursul iernii presupune o gospodărie agricolă cît mai complexă, unde elevii, împreună cu profesorul lor, să ia parte la toate fazele procesului de producţie în agricultură, zootehnie, pomicultură etc. şi că nu întotdeauna se află în imediata apropiere a şcolii o asemenea gospodărie. Dar profesorii pot organiza cu bune rezultate aplicaţiile practice agricole şi prin mijloace proprii, chiar în cuprinsul şcolii. Această situaţie restrînge, desigur, numărul şi varietatea lucrărilor agricole ce se pot executa iarna, dar nu poate motiva o asemenea restrîngere încît practica agricolă de iarnă să se rezume la cîteva împletituri. Mai rămîn încă multe lucruri de făcut: lucrări cu seminţe, amenajarea gropii de compost, strîngerea cenuşii pentru îngrăşămînt, diferite altoiri în uscat, iarovizări, diferite experienţe cu probe de sol pentru demonstrarea capilarităţii şi permeabilităţii, desenarea de planşe intuitive etc.

Tot în cadrul aplicaţiilor practice de iarnă trebuie să cuprindem şi multiplele demonstraţii ce se pot face în gospodăriile ţărăneşti din sat, la părinţii elevilor: amenajarea platformei de gunoi, tăierile şi stropirile de iarnă la pomii roditori, controlul seminţelor păstrate în magazii, pregătirea nutreţurilor şi alimentaţia animalelor, amenajarea răsadniţelor şi semănatul în răsadniţe etc. De asemenea, însăşi pregătirea şi confecţionarea materialului didactic împreună cu elevii poate da prilej de efectuare a unor lucrări practice cu accentuat caracter didactic şi intuitiv.

Nu trebuie să ne mărginim numai la sala de clasă şi la curtea şcolii, ci trebuie să pătrundem cu hotărîre în realitatea înconjurătoare, în gospodăriile agricole, unde li se pot prezenta nemijlocit elevilor multe din fazele importante din practica agricolă reală. Şi nu este neapărat necesar ca numai profesorul să execute demonstraţiile. Aceasta o poate face tehnicianul specialist de la gospodăria colectivă sau de stat sau chiar gospodarul respectiv — bineînţeles în prezenţa profesorului şi numai după ce acesta a indicat problema care interesează. De asemenea, trebuie folosit ajutorul tehnicienilor agronomi de la sfatul popular din comună.

Era bine, de exemplu, dacă şcoala din comuna Plătăreşti ar fi folosit posibilităţile multiple pe care le oferă gospodăriile agricole din sat, ca şi serviciile de specialitate ale tehnicianului agronom de la sfatul popular local. Conducerea şcolii nu s-a preocupat însă în suficientă măsură de această problemă.

Pînă la începerea muncii pe loturile şcolare a mai rămas destul timp ca să se organizeze la toate şcolile lucrări şi demonstraţii practice de iarnă, folosindu-se cît mai intens toate posibilităţile care se găsesc din belşug în satele noastre. Pentru aceasta este necesară o legătură mai strînsă între şcoală şi gospodăria colectivă, între şcoală şi părinţii elevilor.

S. PETRE

Să-nvăţăm elevii să mînuiască instrumentele de măsurat

Pentru legarea cunoştinţelor teoretice de practică, mai ales în predarea cunoştinţelor de fizică şi de matematică, sînt foarte utile măsurătorile, care îi deprind pe elevi cu mînuirea principalelor instrumente de măsurat folosite în diferitele ramuri ale industriei şi agriculturii.

Pe lîngă mînuirea instrumentelor clasice de măsurare a lungimilor, capacităţilor etc., elevii trebuie deprinşi încă din clasele V—VII să mînuiască instrumente ca vernierul, şublerul, micrometrul, să cunoască diferitele tipuri de termometre, vitezometre, manometre, vacumetre etc. folosite în întreprinderile metalurgice, chimice, în rafinării etc. Realizarea acestui lucru nu implică neapărat înzestrarea şcolilor cu instrumentele şi aparatele respective. Mare parte din instrumentele de măsurat pot fi cunoscute de elevi cu prilejul vizitelor sau al efectuării practicii în întreprinderi. Atît la secţiile de fabricaţie cît şi la cele de control, ca şi în laboratoarele de metrologie elevii au posibilitatea să cunoască varietatea măsurătorilor şi precizia efectuării acestora. Primind lămuririle corespunzătoare din partea profesorilor şi tehnicienilor, ei vor constata că măsurarea lungimilor trebuie făcută cu o precizie pînă la fracţiuni de micron, cîntăririle executate cu precizie de miimi de miligram etc. Li se va explica, de asemenea, că o serie de procese tehnologice sînt condiţionate de anumiţi parametri (timp, presiune, temperatură etc.), care trebuie menţinuţi în anumite limite foarte precise, limite indicate de aparatele de măsurat.

Măsurătorile prilejuiesc interesante aplicaţii ale cunoştinţelor de matematică. De exemplu, măsurînd de mai multe ori aceeaşi lungime, elevii vor constata că rezultatele nu coincid întotdeauna şi îşi vor da seama că aşa numitele erori de măsură pot fi sistematice sau întîmplătoare. Calcularea acestor erori, ca şi determinarea valorii medii aritmetice a măsurătorilor sînt exerciţii foarte potrivite pentru legarea cunoştinţelor teoretice de practică.

Folosind unele piese filetate ce pot fi procurate cu uşurinţă, putem arăta elevilor cum se calculează diametrul unei piese cilindrice, atunci cînd avem la dispoziţie un şubler mic faţă de dimensiunile piesei, cum se determină diametrul mediu la filete prin metoda celor două sîrme sau prin metoda celor trei sîrme.

Programele de matematică ale claselor VI—X prevăd numeroase lucrări practice de măsurători pe teren. Efectuînd astfel de măsurători, elevii se deprind să mînuiască diferite instrumente topometrice. Cei din mediul sătesc pot participa chiar la parcelarea terenurilor pentru diverse semănături ale gospodăriilor agricole de stat sau ale gospodăriilor agricole colective din localitate.

Folosind mijloacele pe care le au la îndemînă profesorii de fizică şi matematică îi pot deprinde pe elevi cu mînuirea unor importante instrumente şi aparate de măsurat, contribuind în acest fel la pregătirea lor pentru munca în producţie.

Prof. I. C. LIGOR
Şcoala nr. 40, Bucureşti

În mica fermă zootehnică atribuită lor, pionierii Şcolii de 7 ani din comuna 30 Decembrie, raionul Vidra, îngrijesc cu pricepere şi dragoste animalele care le-au fost încredinţate.

Aparate şi dispozitive realizate cu mijloace proprii

Cadrele didactice din şcolile oraşului Constanţa desfăşoară o activitate susţinută în vederea completării laboratoarelor şcolare cu o serie de aparate şi dispozitive confecţionate cu mijloace proprii, cu ajutorul elevilor.

Astfel, la Şcoala medie nr. 2 s-a construit un redresor electrolitic pentru transformarea curentului alternativ al reţelei de 220 V în curent continuu, necesar efectuării diferitelor experienţe. În realizarea acestui aparat s-au folosit două borcane obişnuite de sticlă cu capacitatea de o jumătate de litru, două plăci de fier şi două de aluminiu, soluţie de bicarbonat de sodiu şi puţină sîrmă de cupru izolată pentru legături.

Pentru demonstrarea acţiunii dintre doi curenţi paraleli, cît şi a acţiunii dintre un curent mobil şi un magnet la această şcoală se foloseşte, pe lîngă redresor, reostat şi întrerupător, un dispozitiv foarte simplu, realizat cu puţină beteală, o placă de lemn, două şuruburi, 5—6 cm sîrmă de aluminiu şi un magnet.

Un alt dispozitiv construit cu mijloace proprii la Şcoala medie nr. 2 este releul electromagnetic. Dispozitivul poate fi folosit cu foarte bune rezultate pentru exemplificarea comenzii la distanţă. Cu ajutorul lui s-a putut închide de la distanţă circuitul unui curent alternativ de 220 V, aprinzîndu-se becurile unui reostat cu lămpi.

Profesorii acestei şcoli au realizat experienţa cu roata lui Barlow folosind un magnet în formă de potcoavă ce înconjoară un jgheab cu mercur, în care intră dinţii unei roţi confecţionată din tablă de cupru. Roata se pune în funcţiune folosind curent continuu de 12 V de la redresorul şi reostatul de tip şcolar.

Profesorii şi elevii au confecţionat, de asemenea, un ampermetru cu ax orizontal, folosind un mosor de lemn pe care s-au bobinat 13 m de sîrmă de cupru izolată, un cui de fier şi un resort elastic. De resort s-a fixat un ac indicator care se poate mişca în faţa unui cadran.

Pentru a se demonstra efectul termic al curentului electric, s-a construit un ampermetru termic folosindu-se o coardă de vioară, o tăbliţă de alamă, un mic resort şi un ac indicator. Montura este făcută pe o planşetă de placaj.

Un dispozitiv simplu, necesar pentru demonstrarea principiului de construcţie şi de funcţionare a dinamului, a fost construit folosindu-se un electromagnet confecţionat dintr-o rangă de fier îndoită în formă de potcoavă, pe care s-au înfăşurat 50 m. de sîrmă de cupru izolată. Rotorul a fost realizat dintr-un pachet de 10 spire în formă de dreptunghi, iar colectorul dintr-un cilindru de lemn pe care s-au fixat doi semicilindri din tablă subţire de cupru. În loc de perii se folosesc două lame de cupru îndoite şi ascuţite la capete. Prin cilindrul colector şi prin pachetul de spire (rotor) trece un ax care, la ieşirea din cilindru, este îndoit în unghi drept, formînd astfel manivela prin care se pune în mişcare rotorul.

O serie de aparate şi dispozitive necesare experienţelor şi lucrărilor de laborator au fost realizate cu mijloace proprii şi la Şcoala medie nr. 1 din Constanţa. Astfel, aici s-au construit două balanţe de laborator pentru efectuarea cîntăririlor în cazul diferitelor experienţe de calorimetrie, pentru studiul frecării, pentru determinarea densităţii etc. Tot aici s-au confecţionat diferite reostate cu sîrmă de nichelină şi cu lămpi, un transformator de la 240 V la 24 V, patru pendule Maxwell, patru tribometre care pot fi folosite şi ca plan înclinat.

Pentru lucrările frontale de laborator s-au confecţionat 20 de calorimetre din alamă şi s-a procurat întreg materialul necesar pentru confecţionarea a 20 punţi Wheatstone. Pe un panou de 60 cm × 70 cm s-a montat un aparat de recepţie cu 3 lămpi. Acest panou dă elevilor posibilitatea să înţeleagă cu uşurinţă alcătuirea şi funcţionarea aparatului de radio.

Toate aceste realizări au fost posibile datorită interesului profesorilor de specialitate din şcolile respective, care au ştiut să antreneze pe elevi la o muncă creatoare, precum şi datorită ajutorului acordat de Şantierul Naval Constanţa, care a pus la dispoziţia şcolilor o serie de materiale şi uneltele necesare.

Prof. VIRGIL ATANASIU

În sprijinul educării patriotice

Din iniţiativa biroului organizaţiei de bază P.M.R. de la Şcoala medie nr. 2 din oraşul Galaţi, elevii şi profesorii acestei şcoli au confecţionat o hartă a Republicii Populare Romîne înfăţişînd cele mai importante realizări obţinute în domeniul industriei şi în domeniul social-cultural în anii puterii populare.

Confecţionată din placaj, harta este frumos colorată şi foarte sugestivă. După ce a fost mai întîi expusă în şcoală, ea a fost instalată în centrul oraşului Galaţi. Cetăţenii o studiază cu mult interes.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

LECȚII TIP DE EDUCAȚIE FIZICĂ

PENTRU PERIOADA 16—28 FEBRUARIE 1959

CLASELE I—II

Tema: exerciții de alergare

Durata: 30 minute.

I. Exercițiul 1. Stînd între bănci în șir (unul după altul). Ridicarea piciorului cît mai sus, cu genunchiul îndoit înainte; revenirea.

Se execută alternativ de 6 ori.

Exercițiul 2. Șezînd în bancă. Ridicarea și coborîrea umerilor. Se execută în ritm vioi de 6—8 ori. După primele 2—4 lecții, la ridicarea umerilor se string puternic pumnii și la coborîrea lor se întind puternic palmele.

Exercițiul 3. Șezînd în bancă, mîinile pe umăr. Îndoirea trunchiului la stînga, revenire; la dreapta, revenire.

Se execută de 4—6 ori în fiecare parte.

Exercițiul 4. Între bănci, în poziția ghemuit (pe vine), cu mîinile pe șold. 4—6 sărituri pe loc ca mingea în această poziție.

II a.) Primul elev din prima bancă se așează în dreptul spațiului liber dintre șirurile de bănci, înapoia unei linii de plecare. La un semnal (fluier, bătaie din palme, comandă) va alerga cît poate mai repede pînă la peretele din fundul clasei, pe care îl va atinge cu palma. Va reveni tot alergînd la locul de plecare. Se procedează astfel pînă ce aleargă toți elevii clasei. Se repetă exercițiul sub formă de întrecere.

b.) Jocul „Statuile". Va fi jucat pe rînd de către elevii fiecărui șir de bănci sau de către toți elevii clasei deodată, dacă spațiul permite. În spațiul liber al clasei elevii vor alerga liber în orice direcție însă nu au voie să se atingă unul de altul. După cîteva secunde de alergare, la semnalul stabilit dinainte, copiii se opresc în poziția într-un picior, cu brațele întinse lateral. Și trebuie să se mențină în această poziție fără să se miște pînă ce conducătorul jocului termină de numărat rar pînă la 6. Cei care s-au mișcat trec în bancă la locul lor, ceilalți continuă jocul. Cîștigă cei care au reușit să-și păstreze echilibrul după mai multe repetări ale jocului. Dacă se joacă pe șiruri, cîștigător este șirul în care au rămas cele mai multe „statui". Jocul se repetă, și la alte lecții, crescînd durata alergării și menținerii poziției. Poziția se va stabili la inspirația celui care conduce jocul.

III. Șezînd în bancă. Ridicarea în poziția de drepți și revenirea în bancă, de 4—6 ori.

Aprecieri asupra desfășurării lecției.

CLASELE III—IV

Tema: trecere pe sub obstacol

Durata: 30 minute

I. Exercițiul 1. Stînd între șirurile de bănci. Întinderea brațelor în sus, cu ridicarea pe vîrfurile picioarelor; coborîrea brațelor cu îndoirea genunchilor (lăsarea pe vine), atingînd dușumeaua cu palma. Alternarea între aceste poziții se va executa de 6—8 ori în ritm variat.

Exercițiul 2. Șezînd în bancă, cu mîinile la umeri. Răsucirea trunchiului spre stînga, revenire; spre dreapta, revenire. Apoi, aplecarea trunchiului înainte, cu bărbia spre pupitru, revenire, lăsarea capului pe spate cu extensia trunchiului, revenire.

Se execută de 4 ori.

Exercițiul 3. Șezînd la capătul băncii, cu genunchii înafară, brațele la spate. Cu picioarele se imită pedalarea ca pe bicicletă. Se execută 12—14 pedalări consecutive, urmate de scurte pauze.

Se repetă de 3 ori, variind ritmul.

Exercițiul 4. Șezînd în bancă, cu mîinile la ceafă. Aducerea coatelor înainte, pînă se ating; ducerea coatelor înapoi.

Se execută în ritm rar de 6 ori.

Exercițiul 5. Stînd cu mîinile pe șold între șirurile de bănci. Depărtarea și apropierea picioarelor prin sărituri consecutive. Se execută 8—16 sărituri.

II. a.) De primele bănci ale șirului se leagă o sfoară la înălțimea de 60—70 cm. de la pămînt. De la peretele din fund al clasei, rînd pe rînd elevii, din alergare, vor trece pe sub această sfoară, pe care nu trebuie să o atingă. Se repetă de 3 ori.

În celelalte lecții se va mări numărul obstacolelor pe sub care trebuie să treacă elevii.

b.) Ștafetă combinată cu trecerea pe sub obstacol și săritura peste un obstacol.

III. Șezînd în bancă. Ridicarea unui braț sus, revenire; a celuilalt, revenire. Ridicarea în picioare, așezarea în bancă.

Se execută de 4 ori.

Notă: La ștafetele combinate, înălțimea obstacolului pe sub care se trece va fi mai mică (50—60 cm.). Înălțimea obstacolului de sărit va fi de 40—50 cm.

Școala și profilul moral al constructorilor comunismului

(Urmare din pag. 1)

te, în spiritul marxism-leninismului.

În crearea profilului moral al omului epocii comuniste școala are un rol deosebit, căci ea este chemată să insufle celor mai tineri fii ai poporului iubirea fierbinte față de cuceririle oamenilor muncii, voința de a le apăra cu fermitate, dorința nestăvilită de a-și pune toate forțele în slujba patriei, este chemată să-i pregătească cu temeinicie pentru viață.

Tezele privind educația comunistă și învățămîntul public prezentate în raportul tovarășului N. S. Hrușciov fundamentează teoretic întreaga perspectivă de dezvoltare a învățămîntului sovietic, a cărui sarcină este aceea de a educa și instrui tineretul în raport cu cerințele construcției societății comuniste. Aceste teze constituie un îndreptar valoros pentru toți cei ce slujesc cu credință școala noastră nouă, ajutîndu-i să vadă mai clar tot ce au de făcut pentru întărirea contribuției lor la opera de construire a socialismului. Îndrumați cu înțelepciune de partidul nostru, ei vor cultiva neabătut în sufletele tinere principiile înalte ale moralei comuniste ce vor conduce pașii cetățenilor de mîine ai patriei înspre înfăptuiri mărețe în opera de construire a societății socialiste în Republica Populară Română.

Brigăzi științifice pe teren

Deosebit de variată și bogată este munca culturală desfășurată de cadrele didactice din orașul Satu Mare.

Numeroși învățători și profesori dornici să contribuie la luminarea maselor fac parte din brigăzile științifice care au luat ființă în acest an la Satu Mare. Nenumărate au fost întîlnirile pe care acestia le-au avut cu țăranii din diferite comune ale raionului Satu Mare, căci brigăzile științifice se deplasează în fiecare duminică la sate.

Într-una din zilele trecute o brigadă s-a deplasat la Mediașul Aurit. Cu acest prilej, țăranii muncitori au întrebat ce sînt plantele hibride și de ce ele sînt semănate tot mai mult? care este situația actuală a Berlinului? ce sînt sateliții? ce este energia atomică? Ei au pus, de asemenea, multe alte întrebări privitoare la transformarea socialistă a agriculturii, la cele mai bune metode pentru obținerea de recolte bogate, la problemele de politică internațională.

Întrebările țăranilor muncitori și răspunsurile date de membrii brigăzii au arătat utilitatea muncii acestor brigăzi științifice.

Formarea conștiinței comuniste

(Urmare din pag. 1)

Sovietice și Guvernului Sovietic cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public, Legea adoptată de Sovietul Suprem al U.R.S.S. în această privință, raportul prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov la cel de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, precum și dezbaterile ce au avut loc la Congres acordă o deosebită atenție legăturii strînse care trebuie să se realizeze între școală și practică, aceasta fiind o cerință dictată de însești problemele vieții.

Participarea efectivă a elevilor la munca direct productivă nu numai că va ajuta la formarea deprinderilor de activitate practică atît de necesare în viață, dar va contribui la adîncirea și creșterea nivelului general de cunoștințe, la educarea dragostei pentru îndeletnicirile practice, sfărîmînd totodată orice manifestări ale concepțiilor burgheze, înapoiate cu privire la munca direct productivă; va contribui la cunoașterea frumuseților muncii în fabrici, uzine, pe șantiere și pe ogoare, trezind dorința tinerilor de a se integra cît mai curînd în producție pentru binele colectivității.

Legată strîns de viață, prin activitățile ei practice și teoretice, școlare sau extrașcolare — școala sovietică va ajuta în cea mai mare măsură ca primii pași pe care îi vor face în viață tinerii ei absolvenți să nu fie șovăielnici și fără țintă, ci să fie pași siguri, îndreptați cu toată hotărîrea înspre o activitate utilă societății, necesară construcției comuniste.

Astăzi, în centrul preocupărilor tuturor pedagogilor sovietici stă realizarea sarcinilor mari ce izvorăsc pentru școală din recentele documente de partid și de stat: înzestrarea tineretului cu reale deprinderi de muncă practică, realizarea unei temeinice pregătiri teoretice care să corespundă pe deplin cerințelor vieții comuniste și, bineînțeles, educarea școlarilor în spiritul înaltelor virtuți proprii profilului moral al comuniștilor.

Munca învățătorilor și profesorilor de pe întreg cuprinsul uriașei țări care a pășit pe drumul construirii desfășurate a comunismului va fi un exemplu de ceea ce trebuie să facă pedagogii pentru educarea comunistă a tinerei generații, un exemplu de ceea ce înseamnă a înzestra tineretul școlar cu temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru ca în viață să poată fi într-o măsură cît mai însemnată folositori societății.

16 FEBRUARIE

(Urmare din pag. 1)

Conferințe asemănătoare au avut loc în numeroase alte centre regionale din țară. Măsurile represive luate de guvernul burghezo-moșieresc, hotărît să înăbușe orice încercare de luptă împotriva regimului, departe de a intimida pe muncitori, au fost întîmpinate cu puternice acțiuni revoluționare.

Începutul anului 1933 cunoaște o creștere masivă a luptelor muncitorești în întreaga țară. Sub îndrumarea partidului în toate centrele de cale ferată au loc mitinguri și consfătuiri. Mii de ceferiști și petroliști declară grevă. Acțiunile au culminat cu luptele greviste din 15—16 februarie, puternică manifestare a luptei maselor muncitoare, în frunte cu comuniștii, împotriva abuzurilor patronilor, împotriva aservirii țării către capitalul monopolist din Apus, împotriva fascizării țării și a transformării ei într-o bază de agresiune antisovietică.

La începutul lui februarie 1933, guvernul Vaida, revenindu-și după valul luptelor din ianuarie, introduce starea de asediu, urmată de arestarea a numeroși membri ai Comitetului de acțiune. Vestea arestării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și a altor conducători ai mișcării muncitorești s-a răspîndit ca fulgerul printre muncitori. În dimineața zilei de 15 februarie, 7.000 de ceferiști de la atelierele Griviță se aflau în plină grevă cerînd imediata eliberare a celor arestați, respectarea tuturor revendicărilor cîștigate la 2 februarie, ridicarea stării de asediu, existența liberă a comitetului de fabrică și a sindicatului C.F.R. care fusese dizolvat.

Adunați de sunetul sirenei lui Roaită, muncitorii ceferiști au ocupat atelierele. Sunetele prelungite ale sirenei s-au făcut auzite în toate colțurile Bucureștiului. Ecourile grevei au răsunat în toată țara. La Iași, la Cluj și în alte centre ceferiste muncitorii au declanșat și ei greve.

Soldații din regimentul 21 infanterie și din alte unități, aduși să înăbușe acțiunea grevistă a ceferiștilor de la Griviță, au refuzat să tragă în frații lor muncitori. Ceva mai mult, ei s-au solidarizat cu ceferiștii. În locul acestor trupe au fost aduse unități ale jandarmeriei — sluga credincioasă a regimului burghezo-moșieresc. În dimineața zilei de 16 februarie, ca urmare a refuzului hotărît al muncitorilor de a se supune ordinelor și de a părăsi atelierele, s-a dat comanda de deschidere a focului. În timpul represiunilor sălbatice, sub ploaia de gloanțe au căzut mulți muncitori: utecistul Vasile Roaită, D. Popa și alții. Peste 2.000 de muncitori au fost arestați.

„Muncitorii, scria „Scînteia" — au fost covîrșiți de armată, dar avîntul lor de luptă n-a putut fi înfrînt. În timp ce erau înconjurați de soldați, străpunși de baionete, izbiți de patul puștilor, tîrîți spre poartă și aruncați în camioanele dinainte pregătite, ei continuau să strige lozinci de luptă".

În aceste eroice lupte din 15—16 februarie 1933, s-a vădit odată în plus forța politică, puterea de mobilizare și de organizare a Partidului Comunist, s-a manifestat din plin eroismul maselor de muncitori hotărîți să sfarme puterea asupritorilor.

Luptele ceferiștilor au avut o mare importanță atît pe plan intern cît și internațional. Izbucnite la numai două săptămîni de la instaurarea dictaturii hitleriste în Germania, ele au constituit prima acțiune a muncitorimii pe plan european împotriva pericolului fascist.

Aceste lupte au rămas în istoria mișcării muncitorești din țara noastră ca unele din cele mai puternice acțiuni organizate pînă atunci de partid împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Paginile înscrise astfel în istoria luptelor muncitorești din țara noastră servesc minunate exemple de eroism și abnegație, de patriotism înflăcărat, care a însuflețit atîția luptători neobosiți pentru o viață mai bună. Este o datorie patriotică pentru fiecare slujitor al școlii noastre noi să cinstească amintirea luptelor din februarie educînd tineretul școlar în spiritul respectului profund și al profundei admirații față de eroii acestor lupte.

În vileag

CU CONȘTIINȚA ÎMPACATA

La 8 octombrie 1958, inspectorul Justinian Găvănescu de la secția de învățămînt și cultură a raionului Sloboziа, s-a deplasat în comuna Perieți pentru a controla munca Școlii elementare de 7 ani. A cercetat planurile calendaristice, orarul școlii, prezența elevilor, a făcut unele observații generale cu privire la acestea și apoi — fără să asiste la vreo lecție, pentru a cunoaște măcar ceva din conținutul muncii la clasă — și-a încheiat inspecția întorcîndu-se „la bază" — probabil, cu conștiința datoriei împlinite

Nu avea motive?

PERFORMANȚA

Într-o singură zi, profesorul Ștefan Văgîi din Afumați, raionul Brănești, a dat 30 (treizeci) note de 2.

Ca pedagog, este clar că și dînsul merita o notă egală dacă nu mai mică.

NEDUMERIRE

În procesul verbal încheiat la Școala elementară din comuna Lupșanu, în ziua de 13 decembrie 1958 de către inspectorii Tudose Bălușă și Emil Negreanu de la secția raională de învățămînt și cultură Lehliu, se arată că unul din obiectivele deplasării în această unitate a fost și „munca de alfabetizare".

Mai departe, același proces verbal consemnează: „În problema alfabetizării s-a constatat — controlînd registrele și documentele școlii — că ultimii analfabeți au fost școlarizați în primăvara anului ... 1958".

Este vorba de o necunoaștere a realității de pe teren sau „numai" de superficialitate și formalism în stabilirea obiectivelor deplasării?

CONSTATARI „PREȚIOASE"

Extras dintr-un proces verbal încheiat de inspectorul Filimon Petrescu la Școala de 4 ani din satul Pleașov, raionul Turnu Măgurele: „Școala funcționează în local propriu, cu două săli de clasă și o cancelarie, este de curînd văruită și curat întreținută, înzestrată cu sobe de teracotă, cu flori la ferestre și pavoazată cu tablouri și lozinci".

Constatări, nu glumă!

PARINȚII AȘTEAPTA ÎNDRUMAREA SCOLII

Pentru a cunoaște problemele care îi frămîntă pe părinți în ceea ce privește educarea copiilor lor, pentru a ști în ce direcție simt nevoia unui ajutor mai larg din partea școlii, redacția gazetei noastre s-a adresat mai multor părinți.

Prezentăm părerile unora dintre ei.

Dorim ca fiii noștri să fie pregătiți pentru viață

S-au împlinit doi ani de cînd fac parte din comitetul de părinți al Școlii medii nr. 3 din raionul „Grivița Roșie". Experiența pe care am adunat-o în acești ani m-a convins că munca unui comitet de părinți poate fi folositoare numai atunci cînd ajută școala în problemele cele mai importante care-i stau în față.

Și eu, ca și ceilalți tovarăși ai mei din comitet, ne străduim să sprijinim școala în pregătirea copiilor noștri pentru viață, pentru munca în producție, deoarece acest lucru îl urmăresc în primul rînd cadrele didactice. De fapt, chiar noi părinții, sîntem cei dintîi interesați ca proprii noștri copii să fie cît mai bine pregătiți pentru muncă. Considerăm că în calitatea noastră de membri ai comitetului putem lămuri mai lesne părinții în această direcție. Credem de asemenea că propriul nostru exemplu, atitudinea noastră față de pregătirea propriilor noștri copii pentru muncă poate să convingă mai ușor.

Noi am sprijinit școala prin o serie de acțiuni. De exemplu, în dotarea atelierelor cu uneltele de care au nevoie. Mai mult: din inițiativa noastră se vor crea în curînd un cerc de legătorie și un cerc de croitorie pentru fete. Tot noi ne ocupăm de înființarea acestor cercuri, ajutînd școlii să procure materialele necesare pentru funcționarea lor.

Știm însă că mai sînt printre părinți unii care nu înțeleg rostul pregătirii politehnice a copiilor, care socotesc în mod greșit că munca în atelier, în uzină, munca în agricultură sau pe lotul școlar îi îndepărtează pe copii de la carte. Am cerut conducerii școlii să ne arate ce putem face pentru a contribui la înlăturarea acestei păreri greșite și am primit de la ei numeroase îndrumări. Dacă înainte, atunci cînd le vorbeam părinților despre folosele politehnizării, ne rezumam la lucruri generale, acum le putem da argumente concrete și astfel îi cîștigăm de partea noastră mult mai bine. Bunăoară, le arătăm cîți copii, altădată neinteresați de învățătură, au acum note tot mai bune la matematică, la fizică, la chimie, tocmai pentru că munca, punîndu-le în față probleme de tehnică, le-a trezit mai mult interes pentru învățătură. Adesea se întîmplă că le dăm părinților ca exemplu de acest fel, chiar exemplul propriului lor copil. Se înțelege ușor ce mare influență are asupra lor acest fapt.

Comitetul nostru de părinți a fost îndrumat de pedagogi să se intereseze și de situația la învățătură a copiilor. De îndată ce se constată rămîneri în urmă, sîntem încunoștințați și noi și chemați să ne dăm ajutorul. Cum adesea rămînerile în urmă provin și din greșelile făcute în familie, luăm legătura cu părinții respectivi, îi ajutăm să stabilească măsuri de îndreptare interesîndu-ne, spre exemplu, de ce eleva N. F. din clasa a IX-a „A" obținea numai note mici, am aflat că locuiește la o soră care o obligă să îndeplinească prea multe treburi gospodărești, nelăsîndu-i timp să-și pregătească lecțiile. Sfatul nostru de a i se asigura timpul necesar studiului a fost de folos. Acum, eleva a început să se îndrepte.

Am vrea să fim însă mai îndeaproape îndrumați și în alte direcții.

Am fi mulțumiți, de exemplu, să primim mai multe lămuriri în problemele educative. Este drept că ni s-a vorbit adeseori despre aceste probleme, dar mai întotdeauna lucrurile au fost privite oarecum în general. Ne-ar fi de mare folos să ni se arate mai amănunțit cum să procedăm cînd avem de rezolvat probleme educative. Nu cerem, bine înțeles „rețete" — știm că nu se pot da și că, presupunînd că le-am primi, n-ar fi de nici un folos — dar credem că este bine să ni se arate concret ce este de făcut într-un caz sau altul ivit în propria noastră familie sau în familiile altor părinți.

Colaborarea noastră cu școala este tot mai rodnică. Ajutîndu-ne reciproc, vom izbuti să muncim tot mai bine, să ne îndeplinim cu cinste datoria față de generația pe care o creștem.

GH. HAȘEGANU
linotipist la Întreprinderea poligrafică nr. 5 din București, vicepreședinte al comitetului de părinți de pe lîngă Școala medie nr. 3 din București

Așteptăm sfaturi pentru orientarea profesională a copiilor

Nu peste mult timp băiatul meu, care este acum în clasa a VII-a, va trebui să-și aleagă drumul în viață. De multe ori mă gîndesc la acest lucru. Mă întreb care meserie ar fi cea mai potrivită pentru el, cum ar putea fi mai de folos patriei.

N-am vrut să hotărăsc singur calea spre care să se îndrepte. Am discutat mai întîi cu el. L-am întrebat ce meserie i-ar place, ce l-ar interesa. Mi-a mărturisit că se simte atras de radiofonie. De altfel și eu am observat acest lucru. Îl place fizica mai mult decît orioare obiect. Experiențele în acest domeniu îl pasionează. Adesea, acasă, repară el singur prizele sau întrerupătoarele defectate.

Am căutat să-l încurajez, să-i creez posibilități de a-și dezvolta aptitudinile. Întrucît mă pricep și eu în radiofonie, am făcut împreună cu el cîteva lucrări. Am montat, printre altele, și o instalație electrică cu transformator prevăzută cu semnalizări luminoase și sonore. Unele aparate lucrate de noi doi au servit și școlii la unele experiențe.

Am putut să cunosc posibilitățile copilului meu și să-l orientez pentru că, întîmplător, am cunoștințe în domeniul radiofoniei. Dar nu toți părinții au această posibilitate pe care, dealtfel, nici eu n-aș fi avut-o dacă băiatul meu s-ar fi simțit atras — să spunem — spre agronomie, chimie sau oricare altă ramură a producției. De aceea ajutorul școlii este foarte necesar. Și aceasta cu atît mai mult cu cît sînt unii părinți care nu se pot descurca singuri în orientarea profesională a copiilor lor. Cunosc de asemenea părinți care nu sînt încă decși asupra viitoarei profesii a copiilor lor, deși aceștia sînt în clasa a VII-a și este momentul să se hotărască. Unii așteaptă sfîrșitul anului școlar, pentru a cunoaște situația finală a copiilor și a se hotărî abia după aceea.

De aici se poate vedea că unele școli nu se ocupă cu stăruință de lămurirea părinților în ceea ce privește orientarea profesională a copiilor. Cred că școala poate și trebuie să-i ajute mai mult. Pentru a-i face pe copii să iubească munca productivă cred că ar fi bine ca, ducîndu-i în întreprinderi, la gospodăriile agricole colective etc., să le arate cum munca în fabrici, în uzine, în agricultură, devine acum la noi o muncă de calificare înaltă, care deschide perspective dintre cele mai frumoase. Părinții trebuie ajutați și să cunoască și să dezvolte înclinațiile copiilor lor.

Este drept că asemenea probleme sînt discutate, uneori, la adunările cu părinții. Dar aceasta nu ajunge. Sînt necesare convorbiri individuale. Fiecare părinte în parte trebuie să știe cum este mai bine să procedeze în alegerea viitoarei profesiuni a copilului său.

Am credința că, prin ajutorul susținut al școlii, ne vom îndeplini mai bine importanta îndatorire de a ne orienta copiii spre acele meserii în care vor putea aduce cel mai mare aport țării.

CONSTANTIN LECA
funcționar la M.A.I.

Pentru ca fiecare copil să devină un patriot adevărat

Am un copil în clasa a VI-a și nu-i pentru mine nici o bucurie mai mare decît gîndul că mîine, cînd va crește mare, copilul de azi va fi un om întreg, un om de ispravă. Un asemenea om se străduiește să scoată din el școala, un asemenea om vreau să cresc din el și eu.

Am stat de multe ori de vorbă cu dirigintele copilului meu, cu profesorii lui. Am văzut cît de mult se ocupă școala de educarea patriotică a copiilor. Și mi-am dat seama că și nouă, ca părinți, ne revin mari îndatoriri.

Din discuțiile pe care le-am avut cu profesorii am căutat să înțeleg cum trebuie să procedăm noi, părinții. Am înțeles din cele ce mi-au spus că cel mai important lucru este de a educa copilul nu prin vorbe, ci prin fapte. Mi-am dat seama în același timp ce mare însemnătate are propriul nostru exemplu, exemplul părinților.

Adesea, cînd era mai mic, băiatul meu mă întreba unde mă duc în fiecare dimineață și ce fac acolo. Îi răspundeam, dar cred că nu înțelegea mare lucru. A început să priceapă abia mai tîrziu. Uneori, în timpul liber, cînd treceam pe la uzină să văd ce mai este acolo, îl luam și pe el cu mine. Multe lucruri noi și interesante a văzut el în uzină. Despre toate mă întreba. Am căutat să-l lămuresc. El vroia să știe și pentru ce am fost eu decorat. Acolo, la locul meu de muncă, a putut să înțeleagă mai mult decît din cele povestite. I-am arătat cum se fabrică locomotivele și vagoanele, noile motoare care se construiesc acum pentru industria noastră petroliferă, motorul electric Diesel, care va fi folosit pentru prima dată în țara noastră la transporturi pe calea ferată. În felul acesta și-a dat singur seama cît de înaintată este industria în țara noastră astăzi, cît de multe s-au înfăptuit la noi prin grija partidului, cîtă însuflețire depun muncitorii, cît de folositoare este munca lor pentru patrie.

Am avut și ocazia să lucrez alături de fiul meu în acțiuni obștești. Ne-am dus toți trei — el, mama lui și cu mine — să muncim pentru înfrumusețarea cartierului nostru. Noi, cei mari, am transportat pietre de la carieră, iar el și ceilalți copii care se aflau acolo au dat pietrele din mînă în mînă pavatorilor. Am lucrat alături și atunci cînd am ajutat la construirea casei de cultură din raionul nostru. Cu cîtă mulțumire în suflet ne întorceam de la asemenea treburi, bucuroși că în felul acesta am putut fi de folos patriei.

În vara trecută, aflîndu-ne la Govora, băiatul mi-a cerut să-i vorbesc cum era stațiunea altădată. Nu i-am putut răspunde, pentru că n-o văzusem niciodată în trecut, după cum n-o văzuse, dealtfel, nici un muncitor. Dar i-am povestit despre cei care veneau pe vremuri aici — patronii de fabrici, negustorii, moșierii. Pe aceștia îi-am cunoscut bine, am simțit din plin, pe pielea mea, pofta lor nestinsă după cîștig, disprețul lor pentru noi muncitorii. Astăzi, după cum a putut să vadă copilul meu cu ochii lui, vin la odihnă oamenii muncii — iar partidul, statul nu precupețesc nimic pentru sănătatea lor, pentru creșterea neîncetată a bunăstării lor.

Așa am căutat să-mi educ copilul în spiritul dragostei față de patrie. Aș vrea, însă, să fac mai mult. Pentru asta cer școlii să mă mai ajute. Aș dori ca profesorii să-mi spună ce cărți să-i dau copilului meu să citească, la ce spectacole să-l duc, unde să-l plimb în timpul liber. Ar fi bine ca în adunările cu părinții, în lectoratele pentru părinți să primim sfaturi mai multe. Aș vrea să am prilejul să le arăt altor părinți ce am făcut eu în această privință și totodată să știu cum au procedat alți părinți.

Cred că așa vom putea și noi, părinții, să facem mai mult pentru a ajuta școlii să crească din fiecare copil un patriot adevărat.

VIRGIL LEPĂDATU
ajustor la Uzinele „23 August", fruntaș în producție pe ramură

Școala trebuie să ne ajute mai mult

Atît eu cît și soțul meu muncim amîndoi în producție. Eu la Industria Bumbacului A, iar el la Uzinele „Timpuri Noi". Cu toate că o bună parte din timp sîntem în producție, ne îngrijim de copil, de buna lui creștere. Firește, nu în măsura în care se poate ocupa o familie în care unul dintre părinți stă tot timpul acasă. De aceea noi simțim mai mult nevoia unui ajutor din partea școlii. Dar trebuie să mărturisesc că școala nu face tot ceea ce poate spre a ne sprijini. Sau chiar dacă ne ajută, acest ajutor nu este totdeauna îndestulător.

În cele mai multe cazuri, copiii cu amîndoi părinții în producție își pregătesc singuri lecțiile, fiind lipsiți de îndrumare și de supraveghere. Această lipsă de îndrumare se resimte mai ales la copiii din clasele mai mici, care nu au încă obișnuința și deprinderea de a învăța. De aceea socotesc că școala ar trebui să le acorde acestor copii mai multă grijă, să-i învețe cum trebuie să-și organizeze timpul, cum să-și pregătească lecțiile. Ar fi bine ca și diriginții să-i viziteze mai des pe acești copii, să controleze munca lor de acasă și să-i ajute.

Știu că în U.R.S.S. grija față de copiii ai căror părinți lucrează ambii în producție este deosebit de mare. Pentru a le asigura o pregătire cît mai bună, aci se organizează supravegherea pregătirii lor pentru școală, pe grupe de blocuri, de către o mamă casnică. Acest lucru s-ar putea realiza și la noi și rezultatele cred că ar fi dintre cele mai bune.

Școlile ar putea să ceară și sprijinul întreprinderilor unde muncesc părinții copiilor, pentru a le crea copiilor condiții de studiu în întreprindere.

Cred că școala ar trebui să se îngrijească mai îndeaproape și de felul cum își petrec copiii noștri timpul liber și chiar să organizeze anume pentru ei unele activități, așa ca timpul liber să fie întrebuințat de ei într-un chip cît mai plăcut și folositor.

Cu unele eforturi din partea școlii toate acestea se pot realiza ușor.

ELENA CHIȘIU
muncitoare textilistă la Industria Bumbacului A., fruntașă în producție, decorată cu „Medalia Muncii"

Să mobilizăm părinții la rezolvarea sarcinilor actuale ale școlii

(Urmare din pag. 1)

Vizitele diriginților și învățătorilor la domiciliul elevilor constituie un bun prilej de a cîștiga încrederea părinților, de a-i apropia de școală, de a-i face să înțeleagă sarcinile importante ale învățămîntului și de a-i atrage în rezolvarea lor. Cunoașterea condițiilor de muncă și viață, a mediului familial al elevilor, oferă diriginților și învățătorilor posibilitatea să propună măsuri practice educative în raport cu specificul fiecărei familii.

Vizitele diriginților în familie trebuie să aibă un caracter periodic, nu să fie făcute numai atunci cînd se observă lipsuri în felul cum învață și se comportă copiii, ci și atunci cînd trebuie să se discute cu părinții probleme mari, cum este aceasta a pregătirii practice.

Consultațiile date părinților oferă de asemenea un bun prilej de îndrumare concretă a părinților. Există la unele școli tendința de a transforma consultațiile în simple convorbiri cu părinții de 10—15 minute asupra situației la învățătură a elevului, asupra unor abateri ale acestuia de la disciplina școlară, sau asupra manifestărilor negative ale copilului acasă. Cu acest prilej se dau în pripă unele indicații și se propun măsuri adesea insuficient chibzuite.

Este drept că sînt necesare și convorbiri scurte cu părinții, pentru informare reciprocă. Ele nu trebuie să înlocuiască, însă, consultațiile menite să dea un ajutor substanțial părinților în munca de educație și să-i mobilizeze în rezolvarea problemelor importante ale pregătirii elevilor.

O formă de colaborare frecvent folosită în școală o constituie adunările cu părinții, atît adunările de bilanț ale muncii instructiv-educative, cît și adunările tematice (lectoratele). Cu prilejul adunărilor de bilanț, care se țin la sfîrșit de trimestru sau la încheierea anului școlar, părinții sînt informați în ansamblu asupra muncii și conduitei copiilor lor și iau cunoștință de sarcinile ce le revin. E bine ca la aceste adunări diriginții și învățătorii să facă o analiză approfundată a situației, arătînd progresele elevilor, ca și greutățile pe care le întîmpină unii din ei la diferite obiecte sau capitole ale materiei, dînd părinților sfaturi practice necesare pentru a-i putea sprijini pe copii în învingerea acestor greutăți. Diriginții trebuie să le arate măsura în care activitățile practice au dus la creșterea nivelului general al pregătirii elevilor. Efectuînd, de pildă, lucrări practice în gospodăriile agricole socialiste, elevii își completează cunoștințele despre plantele de cultură și îngrijirea lor, despre mașinile agricole și principiile din fizică pe baza cărora funcționează. La unele școli se prezintă, după terminarea adunărilor de bilanț, scurte comunicări pe probleme de educație sau de igienă școlară, se popularizează experiența pozitivă a unor părinți în munca de educare în familie, se organizează expoziții pe clase etc. Și în cadrul lectoratelor pedagogii îi lămuresc pe părinți — prin conferințe, lecții, referate — asupra unor importante probleme pedagogice, organizează cu ei discuții pe marginea unor sarcini actuale ale școlii sau a unor cărți cu conținut pedagogic etc. Tematica lectoratelor diferă în funcție de specificul muncii la clasă și școala respectivă, de condițiile economice specifice regiunii în care elevii desfășoară activitatea practică, de cerințele părinților, punîndu-se accent pe problemele educației patriotice, ale educației politehnice și ale educației prin muncă.

Un ajutor deosebit de important în munca de colaborare a școlii cu părinții, îl constituie comitetul de părinți. Comitetul de părinți ajută școala atît în rezolvarea problemelor instructiv-educative, cît și în ceea ce privește problemele materiale. Accentul trebuie să cadă în momentul de față pe sprijinirea muncii de instruire și educare a copiilor, pe asigurarea condițiilor necesare unei mai complete pregătiri a acestora prin sprijinirea organizării practicii elevilor în producție, organizarea și dotarea atelierelor școlare și a laboratoarelor, înzestrarea școlilor cu unelte agricole, sprijinirea extinderii spațiului de școlarizare și a executării de noi construcții etc.

Pe lîngă formele de muncă cu părinții amintite școala are posibilități multiple de îndrumare a părinților poate organiza pentru ei audierea unor emisiuni radiofonice, citirea unor articole etc. Practica scoate mereu la iveală noi forme eficace de muncă în rîndurile părinților. Important este ca toate aceste forme să slujească același scop — ridicarea nivelului pedagogic al părinților, antrenarea lor în rezolvarea sarcinilor actuale importante ale activității instructiv-educative.

De vorbă cu oaspeţii din R. P. CHINEZA

De trei săptămîni o delegaţie a Ministerului Învăţămîntului din R. P. Chineză în frunte cu Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al Ministerului Învăţămîntului, vizitează Republica Populară Română în cadrul unui schimb de experienţă organizat între cele două ţări.

Oaspeţii chinezi s-au interesat îndeaproape de sistemul de organizare a învăţămîntului şi de desfăşurarea procesului instructiv-educativ în şcolile de cultură generală şi în institutele de învăţămînt superior. După întoarcerea din călătoria făcută prin ţară, ne am adresat tovarăşului Liu Tzi-tzai cu rugămintea de a împărtăşi cititorilor noştri cîteva din impresiile formate în timpul şederii în R.P.R. Tov. Liu Tzi-tzai ne a primit marţi după amiază. Au fost de faţă Iu Si-djou, director adjunct al Direcţiei nr. 1 pentru învăţămînt superior, Li Bin-gie, director adjunct al Direcţiei învăţămîntului de cultură generală; Bo Huai-ci, director al Direcţiei de învăţămînt superior din provincia Hupei; Liu Tzun-cian şi Tien Sui, membri ai delegaţiei.

—Aş crea să subliniez de la început — ne-a spus tov. Liu Tzi-tzai — *primirea călduroasă care ni s-a făcut peste tot. Am putut să ne dăm seama că poporul romîn nutreşte sentimente frăţeşti faţă de poporul chinez. Am observat în special atenţia deosebită cu care este urmărită revoluţia chineză şi munca poporului nostru pentru construirea socialismului.*

— Cadrele didactice, alături de întregul popor romîn, urmăresc, cu mult interes marile succese obţinute de China în revoluţia culturală. Sînt foarte cunoscute progresele uriaşe în lichidarea analfabetismului şi faptul că în prezent învăţămîntul de toate gradele cuprinde un imens număr de tineri şi cîrstnici. Ne-ar interesa care sînt în etapa actuală problemele spre care se îndreaptă atenţia în domeniul învăţămîntului.

— La noi, ca şi la dumneavoastră şi ca în toate ţările socialiste, problema actuală este îmbinarea învăţămîntului cu munca productivă. În septembrie anul trecut au apărut Directivele C.C. al Partidului Comunist Chinez şi Consiliului de stat al R.P. Chineze cu privire la munca în domeniul învăţămîntului, care arată că procesul instructiv-educativ trebuie să slujească politicii proletariatului, că învăţămîntul trebuie să se îmbine cu munca în producţie. Participarea la munca în producţie este folositoare elevilor atît din punct de vedere al educaţiei morale, cît şi din punct de vedere al dezvoltării intelectuale şi fizice. Oamenii şcolii, elevii şi studenţii, tot poporul au răspuns cu entuziasm sarcinilor trasate de partid. Au fost create pe lîngă şcoli şi chiar de către şcoli ateliere, uzine, loturi experimentale şi ferme, în care elevii nu numai că pun în practică cele învăţate la lecţii, dar şi produc bunuri materiale. De asemenea, întreprinderile industriale şi cooperativele agricole au creat instituţii de învăţămînt.

— Producţia acestor uzine şi ferme ale elevilor este înglobată în planul de stat al raionului respectiv?

— Da. Produsele principale ale acestora sînt înglobate în planul de stat. Aşa, bunăoară, la marea mişcare de masă care se desfăşoară în prezent în întreaga Chină pentru sporirea producţiei de oţel participă în mod activ şi elevii, sub îndrumarea profesorilor lor. Există cuptoare de oţel care sînt deservite în întregime de elevii şcolilor medii şi elementare. Bineînţeles că elevii îndeplinesc sarcini pe măsura puterilor lor.

— Munca fetelor se deosebeşte de cea a băieţilor?

— Deocamdată nu este o deosebire esenţială. Şi fetele şi băieţii lucrează la acelaşi proces de producţie, numai că eforturile pe care le depun diferă după vîrstă, aşa cum am spus mai sus, şi după sex. Organele centrale de învăţămînt şi organele de învăţămînt din provincii şi raioane studiază în prezent elaborarea unor planuri care să precizeze atît durata cît şi conţinutul activităţii productive a elevilor. S-au şi publicat cîteva proiecte. Chestiunea fiind în discuţie nu vă putem spune prea multe amănunte concrete, definitive. În general însă, părerea unanimă este că legarea învăţămîntului de munca productivă este foarte necesară şi că la ea trebuie să participe toţi elevii începînd de la vîrsta de 9 ani. În procesul instructiv educativ nu trebuie neglijată sau subapreciată nici teoria, şi nici practica. Ele trebuiesc folosite în aceeaşi măsură.

Tovarăşul Liu-Tzî-tzai, precum şi tovarăşa Li Bin-gie ne-au vorbit apoi pe larg despre introducerea noului alfabet fonetic în şcolile din R. P. Chineză precum şi despre căile şi măsurile care s-au luat pentru însuşirea lui cît mai rapidă de către elevi şi de către întregul popor.

Am rugat pe tovarăşul Liu Tzi-tzai să ne vorbească despre cele văzute în unităţile de învăţămînt din ţara noastră.

— Am vizitat institute de învăţămînt superior, şcoli medii, şcoli profesionale, şcoala specială de orbi de la Cluj şi altele. Învăţămîntul din R.P.R. a obţinut succese mari şi importante. Şi în învăţămîntul superior şi în cel de cultură generală se dă o mare atenţie legării învăţămîntului de practică. Trebuie subliniat că activitatea ştiinţifică este legată de producţie, de cerinţele producţiei. Succese s-au obţinut şi în domeniul educaţiei politico-ideologice, atît a elevilor cît şi a cadrelor didactice.

Documentarea noastră în cadrul schimbului de experienţă pe care îl facem a fost bogată. Am reţinut în special cîteva probleme care constituie pentru noi un lucru nou. E vorba în primul rînd de Consiliul superior al şcolilor, un organ de masă care este fără îndoială un sprijin de mare preţ în munca Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi a cărui activitate ne-a interesat foarte mult. Un lucru bun este faptul că în ultimii ani de şcoală medie există acea „bifurcare" — cum se spune la dumneavoastră — potrivit căreia elevii au posibilitatea să urmeze, după înclinaţii, partea umanistică sau cea reală. Demn de reţinut este şi faptul că limbile străine se studiază începînd din clasa a V-a. Desigur mai sînt şi alte lucruri despre care am putea vorbi.

În încheierea convorbirii noastre, tov. Liu Tzi-tzai, ministru adjunct al Ministerului Învăţămîntului din R. P. Chineză, ne-a rugat să transmitem învăţătorilor şi profesorilor din R.P.R. din partea sa, spor la muncă.

Am mulţumit tovarăşului Liu Tzi-tzai pentru urările adresate cititorilor noştri cît şi pentru interesantele informaţii referitoare la învăţămîntul chinez.

MIRCEA IONEL

Oraşul Meissen din R. D. Germană este vestit în întreaga Europă pentru calitatea porţelanurilor care se produc aici. Tradiţiile producţiei de porţelan sînt cultivate cu grijă şi în rîndul elevilor şcolilor de cultură generală. În fotografie, elevii clasei a 8-a a şcolii nr. 2 din Meissen primesc îndrumări din partea muncitorilor şi tehnicienilor fabricii de porţelan.

ÎN R. D. GERMANĂ

ZIUA DE ÎNVĂŢĂMÎNT ÎN PRODUCŢIE

Hotărîrile celui de-al V-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania au subliniat că introducerea pe scară largă a învăţămîntului politehnic şi educarea elevilor în spiritul dragostei faţă de muncă sînt problemele centrale ale dezvoltării învăţămîntului în R.D.G. Mergînd pe această linie, şcolile de cultură generală din Republica Democrată Germană acordă o grijă deosebită legării învăţămîntului de producţia industrială şi agricolă. Începînd cu acest an şcolar, pentru a lua contact direct cu producţia, toţi elevii claselor VII-XII din şcolile R.D. Germane lucrează o zi pe săptămînă în întreprinderile industriale apropiate, în gospodării agricole de stat, în gospodării agricole colective, în S.M.T.-uri etc. Activitatea lor în această zi se desfăşoară pe baza unui plan dinainte stabilit, care are ca obiectiv cunoaşterea procesului de producţie şi a unor probleme teoretice legate de el.

Pînă acum s-au obţinut importante succese în acest domeniu. Circa 400.000 de elevi în vîrstă de 13—18 ani lucrează săptămînal în întreprinderi, luînd parte efectiv la munca productivă. Se merge din zi în zi spre o mai judicioasă organizare a acestei zile pe care elevii şi-o petrec alături de muncitori.

Modul de organizare şi desfăşurare a zilei de învăţămînt în producţie constituie în prezent subiectul cel mai viu discutat în consfătuirile cadrelor didactice, în şedinţe la care iau parte deopotrivă profesori, muncitori cu experienţă, ingineri, membri ai gospodăriilor colective fruntaşe etc.

Iată un exemplu pe care îl dă ziarul „Deutsche Lehrerzeitung" cu privire la felul cum sînt pregătiţi elevii pentru ziua de muncă în producţie.

Profesorul care conduce activitatea elevilor se informează din timp asupra planului întreprinderii, asupra felului cum este defalcat acest plan pe secţii, ateliere, brigăzi de lucru, asupra felului cum este urmărită şi controlată producţia. Profesorul se informează şi asupra maşinilor-unelte cu care sînt înzestrate atelierele unde vor lucra elevii şi stabileşte ce principii teoretice, pe care se bazează construcţia şi funcţionarea acestor maşini-unelte va recapitula cu elevii.

Înainte de a păşi în întreprindere, profesorul le dă elevilor explicaţii în legătură cu cele ce vor vedea aici. Elevii primesc totodată indicaţii asupra procesului de producţie la care vor participa şi o tematică specificînd problemele teoretice ce vor fi urmărite în mod special.

La sfîrşitul fiecărei săptămîni se analizează activitatea elevilor în ziua de învăţămînt în producţie. Cu acest prilej se discută rapoarte ale elevilor. Profesorul trage concluziile finale, subliniind în mod deosebit legătura între deprinderile practice primite de elevi în întreprindere şi cunoştinţele teoretice studiate de ei la lecţii. Totodată, profesorul acordă o deosebită importanţă lămuririi elevilor asupra legilor economice care guvernează economia socialistă. Astfel, se clarifică legătura dintre planul întreprinderii şi planul economic general, se lămureşte principiul centralismului democratic în planificarea şi conducerea economiei etc.

Participarea alături de muncitori la îndeplinirea sarcinilor de producţie contribuie la dezvoltarea simţului de răspundere al elevilor faţă de muncă. În acelaşi timp, elevii îşi dau mai bine seama de justeţea politicii statului în conducerea şi planificarea economiei naţionale, cunosc în mod nemijlocit participarea activă şi creatoare a oamenilor muncii la traducerea în viaţă a acestei politici.

Pentru îmbunătăţirea continuă a legăturii dintre şcoală şi producţie, în prezent funcţionează în R.D.G. 17 comisii care se ocupă de elaborarea căilor şi metodelor pentru legarea învăţămîntului de viaţă, cît şi a programei prin care să se realizeze aceasta. Comisiile vor stabili cu ce cunoştinţe trebuie să înarmeze şcoala pe elevi pentru ca aceştia să poată face faţă cerinţelor producţiei. Aceste comisii sînt formate din specialişti, ingineri, tehnicieni, muncitori fruntaşi, profesori din învăţămîntul mediu, profesional şi tehnic.

Prima problemă care stă în faţa comisiilor este aceea de a stabili raportul între cunoştinţele practice şi cele teoretice pe care trebuie să le primească elevii. De asemenea, ele analizează condiţiile în care pot lucra elevii în întreprinderi, locurile de muncă ce li se repartizează etc.

Materialele elaborate de comisiile pe specialităţi vor fi supuse analizei pedagogilor din învăţămîntul de cultură generală. Pe baza lor, şcolile şi întreprinderile vor stabili în comun planuri concrete de activitate în vederea realizării sarcinilor învăţămîntului politehnic.

Unele comisii au şi elaborat o parte din materiale. De exemplu, comisia pentru industria de prelucrare a metalelor a elaborat un plan privind posibilităţile imediate prin care să se realizeze politehnizarea, precum şi un plan de perspectivă. Planul care prevede posibilităţile imediate precizează timpul destinat predării diferitelor discipline şi stabileşte în amănunt cunoştinţele teoretice şi practice care trebuie date elevilor la lecţii şi în producţie. Comisia pentru industria electrotehnică a elaborat o programă care prevede lecţii teoretice de specialitate, lucrări practice, instruirea la locul de muncă şi probleme de securitatea muncii.

Comisiile îşi continuă activitatea şi urmăresc, totodată, dacă programele elaborate pînă acum — care se aplică deja în practică — sînt juste.

În R.D.G. problema legării învăţămîntului de viaţă continuă să facă obiectul unor largi discuţii la care participă pedagogi şi oameni ai muncii din majoritatea ramurilor economice. Scopul comun este acela de a găsi căile cele mai bune pentru întărirea legăturii şcolii cu viaţa.

SILVIU GHEREA

O excursie în R. P. Bulgaria

Nu de mult, un grup de patruzeci de eleve însoţite de 11 profesoare de la Şcoala medie mixtă „Elena Pavel" din Bucureşti au făcut o excursie în Republica Populară Bulgaria.

La frontiera bulgară, în punctul Russe, excursionistele noastre au fost primite cu multă căldură şi entuziasm de către o delegaţie de elevi şi profesori bulgari. Chiar din primele momente între elevii celor două ţări vecine s-a legat o strînsă prietenie. În prima zi a excursiei elevele au vizitat oraşul Russe şi au vizionat un spectacol de operă. Apoi excursionistele, însoţite de grupul de elevi şi profesori care i-au întîmpinat de la început, şi-au continuat excursia trecînd prin locuri minunate pînă în oraşul Tirnovo.

Pretutindeni elevele noastre şi cadrele didactice au urmărit cu entuziasm munca pentru construirea socialismului a poporului vecin şi prieten.

Înainte de întoarcerea în ţară elevele au vizitat un frumos vapor de pe Dunăre pe a cărui covertă grupul de elevi din cele două ţări, precum şi echipajul vasului au manifestat pentru sincera şi frăţească prietenie dintre popoarele celor două ţări vecine, unite prin felul comun: apărarea păcii şi construirea socialismului.

D. C.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17 60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti Piaţa Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învăţămîntului" se fac la toate oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii.
Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.